

8846

ARUKHAH U-MIRPAH.

ארוכה ומרפה.

SEFER ARUKHAH U-MIRPAH.

ספר ארוכה ומרפה.

ITALY: [17--]
ITALIAN SCRIPT

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

June — V. 104 —
 כה
 ברך

2520
 p. 151

[Signature]

[Signature]

[Illegible handwritten text in a cursive script, likely a list or index of items.]

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
 ע"י חיים תש"ע

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

[Illegible handwritten text in a cursive script, likely a list or index of items.]

[illegible]

הדרוכה ומרפה

בה

ויהי כהם ששזרעת שמיך לקול ידוד להין והישי
בעיניו העשה והאזנת למצותיו וישמרת כל
חוקיו כל המצות אשר ששזרעת במצרים לא ישי
עליך כי אני ידוד רופא ין
והסיר ידוד במשך כל מול וכל מדוי מצרים הרעים
לא ימציחם בך ונתתם בכל שונאין
ונתתי מיטבתי בתוככם על א תגועל נפשי אתכם
דרכי ראייה וארפאיהו ואנחהו ואישלם נחומים לן ולבלי
אדני תעליהם יחיו ולכל בהן חיי רוחי ותחלמני והחייני
והוא רחום יספר עון ולא ישיחית והרבה להשיב אפן ולא יעיר
כל חמתו
הסולח לכל עונתי הרופא לכל תחלוואיכי
יישמרהו ויחיהו יאשר בארץ וא תתנהו בנפש אויביו
יהי ענין על ערש דיו כל משכבו הפכה בחליו
הרופא לשיבורי לב נחמבש לעצבותם
יסור יסרני יה ולמות לא נתני

תהלה לדוד ארוממך להי המלך ואברכה שמך לעולם ועד
בכל יום אברכך ואהללה שמך לעולם ועד גדול ומהלל
במאד וגדול ולתואר חקך דוד לדוד ישיבך בלעשיך
וגבור נתיך יגידו חדר כבוד הודך ודבר נפלאותיך יגידו
אשכיחה ועזון נפלאותיך יאמרו וגדל לך אספרנה זכר נב
טובך יביעו וצדקתך ירננו חנון ורחום יי אפים וגדל חסד
טוב יי לכל ורחמי יין על כל מעשי ידוד יי כל מעשיך
וחסידך יברכוכה כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו
להודיע לבעי האדם גבורותיו וכבוד הדר מלכותו מלכות
מלכות כל עולמים ומלכותיך בכל דור ודור סומך יי
לכל הנפלים וזקה לכל הכפופים עיני כל לך ישיב
ואתה נותן להם את הכל בעתו פותח את ידך ומשגיח
לכל חיי רצון צדיק יציל דרכיו וחסיד בכל מעשיך קרוב
יי לכל קוראין לכל אשר יקראו באמת רצון יראין
יעשה ואת שונותם ישלע וישיעם שומרי את כל אזהר
ואת כל הרשעים ישלח תהלה יי דבר פי ויברך כל בשר
שם קדש לעולם ועד נאמנו נבדך יה מעתה ועד עולם הללויה

אברהם אבינו ויצחק אבינו ויעקב אבינו

אברהם אבינו ויצחק אבינו ויעקב אבינו

אברהם אבינו ויצחק אבינו ויעקב אבינו

אברהם אבינו ויצחק אבינו ויעקב אבינו

אברהם אבינו ויצחק אבינו ויעקב אבינו

אברהם אבינו ויצחק אבינו ויעקב אבינו

אברהם אבינו ויצחק אבינו ויעקב אבינו

אברהם אבינו ויצחק אבינו ויעקב אבינו

אברהם אבינו ויצחק אבינו ויעקב אבינו

אברהם אבינו ויצחק אבינו ויעקב אבינו

אברהם אבינו ויצחק אבינו ויעקב אבינו

אברהם אבינו ויצחק אבינו ויעקב אבינו

אברהם אבינו ויצחק אבינו ויעקב אבינו

אברהם אבינו ויצחק אבינו ויעקב אבינו

שם
הוא לאבאבא סוואו ה' אלהי ה' אלהי ה'

הבאבא
הוא ה' אלהי ה' אלהי ה' אלהי ה'

הוא
הוא ה' אלהי ה' אלהי ה' אלהי ה'

הוא
הוא ה' אלהי ה' אלהי ה' אלהי ה'

הוא
הוא ה' אלהי ה' אלהי ה' אלהי ה'

הוא
הוא ה' אלהי ה' אלהי ה' אלהי ה'

הוא
הוא ה' אלהי ה' אלהי ה' אלהי ה'

הוא ה' אלהי ה' אלהי ה' אלהי ה'

שם
הוא ה' אלהי ה' אלהי ה' אלהי ה'

לֹא לִנְךָ יִדּוּד לֹא לְנוּ כִּי לִישְׁמִיךְ תֵּן כְּבוֹד עַל חֹסֶדְךָ וְעַל אֲחֻתְךָ
יִשְׂרָאֵל בְּטַח בִּי עֲזָרָם וּמִגֹּם הוּא שׁוֹב לַחֲסוֹת בִּי מִבְּטָח לְזִלְתָּ
יִמִּין יְיָ עֹשֶׂה חֵיל לֹא אֲבִדוֹת כִּי אֲחִיָּה זָאֵסְפֵר מִעֲשֵׂי יְיָ אֲנִי
יְדוּד הוֹשִׁיעָה נָא אֲנִי יְיָ הַצִּלְתָּה נָא אֶהְבֵּתִי כִּי יִשְׁבָּחֶנִּי יְיָ אֱמֶת
קוֹלִי תִּחְנוּנִי כִּי הִשְׁמַע אֲזִנִּי לִי וּבִי מִי אֶקְרָא אֶפְפוּנִי חֲבִלִי מִוֶּתֶם
וּמִצָּרִי שְׁאֹל מִצָּצוֹנִי צָרָה וִיגוֹן אֲבִלְצָא וּבִישָׁם יְיָ אֶקְרָא אֲנִי
יְיָ שְׁלֵמָה עֲשֵׂי חֲנּוּן יְיָ וְצָדִיק וְלֹהֲיָנוּ מִרְחֹם יִשְׁוֹמֵר פִּתְמוֹתֵינוּ
דְּלִנְתֵינוּ וְלִי יִשְׁוֹמֵר עֲשֵׂי שׁוֹבֵי נַפְשֵׁי לְמִנְחָתֵינוּ כִּי יְיָ גָמַל עָלֵינוּ
חֲלִצָתֵנוּ הַצִּלְתָּ נַפְשֵׁי מִבְּטָחֵנוּ אֲנִי עֵינֵי לֵן זִמְנָה וְאֲנִי לֵלִי מִרְחֹם
אֲתִהְיֶה לִפְנֵי יְיָ בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים גִּדְרִי לִי אֲשִׁשְׁלֵם נִגְזָה נָא
לְכָל עַמּוּן יִקְרָבֵנִי יְיָ הַמְּוֹתָה לְחֹסֶד־דִּין אֲנִי יְיָ אֲנִי יִגְדֹן
אֲנִי עֲבָדְךָ בֶּן אֲחֻתְךָ פֶּתַח לְמוֹסְרֵי לֵךְ אֲזַבְּחָ זֶבַח תּוֹדָה וּבִשָׁם
יְיָ אֶקְרָא גִדְרִי לִי אֲשִׁשְׁלֵם נִגְזָה נָא לְכָל עַמּוּן בְּחֻצְרוֹת בֵּית
יְיָ בְּתוֹכָם יִהְיוּ שְׁלֵמִים הַלְלוּ יְיָ זִכְרֵנוּ יְבָרֵךְ יְיָ אֱמֶת
בֵּית יִשְׂרָאֵל יְבָרֵךְ אֱמֶת בֵּית אֱהֲרֹן יְבָרֵךְ יִשְׂרָאֵל יְיָ קִטְנִים עִם
גְּדוֹלִים יוֹסֵף יְיָ עָלֵינוּ עָלֵינוּ וְעַל בְּנוֹתֵינוּ בְּרוּכִים אַתֶּם
לִי עֹשֶׂה שְׂמֵי שָׁמַיִם וָאָרֶץ הַשְׂמַיִם שְׂמֵי לִי וְהָאָרֶץ
נָתַן לִבְנֵי אָדָם לֹא הִמְצִיתִם יִהְיוּ יְיָ וְלֹא כָל יִזְרֹדִי דוֹכָה
וְאֲנִי נְבָרֵךְ יְיָ הַמַּעֲשֶׂה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּ יְיָ מִלְּפָנֶיךָ
שִׁיר חֲנוּכַת הַבַּיִת לְדוֹד אֲרוֹמָמְךָ יְיָ כִּי דִלִּיתָנִי וְלֹא
שָׁמַחְתָּ אֹיְבֵי לִי אֲנִי כֵן יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׁוֹעָתִי אֵיךְ וְתִפְאֶנִּי יְיָ הַעֲלֵתָ
לֵן שְׁאֹל נַפְשִׁי חֲיִיתָנִי כִּי־רָדִי בּוֹר זָמַרְנוּ לִי חֲסִידִיו וְהוֹדוּ

לזכר קדשו כי רגע באפוחיים ברצונו בערב ילן
בכי ולבוקר רנה ואני אמרתי בשלוי בל אמוש
לעולם יי ברצונך העמדת להררי עוז הסתרת פניך
הייתי נבהל לך יי אקרא ולא יי אתחנן מה בצע בדמי
ברדתי לשהת היודך עפר היגיד אמתך שמע
והנני יי היה עוזר לי הפכת מספדי למחול לי פתחת
שקי ותאזרני שמחה למען יזמרך כבוד ולא ידוס יי
לה לעולם אודך שיר מזמור לגבי קרח למנצח על
מחלת לענות מעכיל להימן האזרחי יי לה יי שועת
יום צעקה בלילה נגדך תבוא לפניך תפילתי הטה אונן
לרנתי כי שבעה ברעות נפיש וחי לשאול הגיעו נחשנות
עם יורדי בור הייתי כגבר אין איל במתים חפשי כמו
חללים שכבי קבר אשר לא זכרתם עוד והמה מידך
נגזרו שתי בבור תחתיות במחשכים במצולות עלי
סמכה חמתך וכל משברך ענית סלה הרחקת מיודעי
ממני שתי תועבות למי כלו ולא אצא עני דאבה ממני עוני
קראתי יי בכל יום שטחתי לך כפי הלמתיים תעשה פלא
אם רפאים יקומי יודוך סלה היסופר בקבר חסדך אמונתך
באבדון היודע בחושך פלאך וצדקתך בארץ נשיה ואני
לך יי שועת וגבוקר תפילתי תקדמך למה יי תזנח נפשי
תסתיר פניך ממני עני אני ונזע מנוער נשאתי אמיך
אפונה עלי עברו חרונך בעותך צמתתוני סבוני כמים
כל היום הקיפו עלי יחד הרחקת ממני אהב ורע כל
מיודעי מחשך למנצח בנגנות על השמינית מזמור לז

י"ל באפך תוכיחני ולא בחמתך תיסרני חנני יי כי אמלל אני
רפאני יי כי נבהלו עצמי ונפשי נבהלה מאד ואתה יי עד מתי
שובה יי חלצה נפשי הושיעני למען חסדך כי אין במות
זכרך בשאול כי יודה לך געתי באנחתי אשחה בכל לילה
מטתי בדמעות ערשי אכזסה עששיה כזכעם עיני עתקה
בכל צורתי סורו ממני כל פעלי און כי שמע יי קול בני
שביני יי תחננתי יי תפלתי יקח יבושנו יבהלו מאד כל אויבי
ישובו יבושנו רגע תפלה למשנה איש האלים אדני מעון אמו
הייט לנו בדר ודר בטרם הרים יולדו ותחולל ארץ ותבל ומעולם
ועד עולם אתה יי תשב אנוש עד דכה ותאמר ישובו בני אדם
כי אף ישנים בעיניך כיום אתמול כי יעבור ואישמורה בלילה
זרמאתם שנה יהיו בבקר כחציר יחלוף בבקר ציץ וחלף
לערב ימולל ויביש כי כלינו באפך ובחמתך נבהלנו שתי
עונותינו לנגדך עלומנו להאור פניך כי כל ימינו פנו
בעברתך כלינו שנינו כמו הגה ימי שנותנו בהם שבעים שנה
ואם בגבורות שמונים שנה ורהבם עמל ואון כי גז חיש ונעופה
מי ידע עז אפך וכיראתך עברתך למנות ימינו כן הודע
ונביא לבב חכמה שובה יי עד מתי והנחם על עבדיך שבענו
בבוקר חסדך ונרננה ונשמחה בכל ימינו שמחתנו כימות עניתנו
שנות ראינו רעה יראה ל עבדיך פעולך והדרך על בניהם ויהי
נועם יי אלהינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו
כוננהו יושב בסדר עליון בצל שדי יתלונן אומר ליי מחסי
ומצודתי אלהי אבטח בו כי הוא יצילך מפח יקוש מדבר הוות
באברתו יסך לך ותחת נפיו תכסה צנה וסוחרה אמתו לא

תירא מפחד לילה מחשך יעוף יומם מדבר באפל יהלוך מקטב
ישוד צהרים יפל מצדך יף ורבבה מימיך אין לא יגיש
רק בענין תביט ושלומת רשעים תראה כי אתה יי מחס'
עליון שמת מעונך לא תאנה אין רעה ונגע לא יקרב באולך
כי מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל דרכך על כפים ישאונך
פן תגוף באבן רגלך על שחל ופתן תדרוך תרמוס כפיר
ותנין כי בי חשק ואפלטו אשגבו כי ידע שמי יקראני
ואענהו עמו אני כי בצרה אחלצהו ואכבדהו אורך ימים
אשב יענהו ווראהו בשועתי תפלה לעני כי יעטוף לפני יי
ישפוך שחיחו יי שמיעה תפילתי ושועתי אין תבוא י תסתר
פני ממיני ביום צר לי הטה יי אזנך ביום אקרא מהר עני
כי כלו בעשן ימי ועצמותי כחוקד נחרו הוכה בעשב וביש
לבי כי שכתתי מאכל לחמי מקול אנחתי דבקה עצמי
לבישרי דמיתי לקאת מדבר הייתי ככוס חרבות שקדתי
ואהיה כצפור בודד על גג כל היום חרפוני אויבי מהולל יי
נשבעו כי אפר כלחם אכלתי ושקוי בבכי מסכתי מפני
זעמך וקצפך כי נשאתני ותשליכני ימי כצל נטוי ואני
כעשב אביש ואתה יי לעולם תישב (כס) וזכרך לדור ודור
אתה תקום תרחם ציון כי עת לחננה כי בא מועד כי רצו
עבדיך את אבניה ואת עפרה יחננו ויראו גוים את יי וכל
מלכי הארץ את כבודך כי בנה יי ציון נראה בכבודו פנה יי
תפלה הערער ולא בזה את תפלתם תכתב זאת לדור אחרון
ועם נברא יהלל יה כי השקיף ממזרוס קדישו יי משמים יי
אריץ הביט לשמוע אנקת אסיר ולפתח בני תמודה לספר
בציון שם יי ותהלתי בירושלים בהקבץ עמים יחדו וממלכות
לעבוד את יי ענה בדרך כחי קצר ימי יי תעלני בחצי ימי נזיר

דוֹרִים יִשְׁנֹתֶיךָ לִפְנֵי הָאָרֶץ יִסְדֶּתָ וּמַעֲשֶׂה דִּיךָ שְׁמַיִם הִמָּחֶה
יִאֲבְדוּ וְאַתָּה תַעֲמֹד וְכֹל כְּבָגֵד יִבְלֶה כָּל בֹּשֶׁת תִּחְלִיפֶם וַיַּחֲלוּפוּ
וְאַתָּה הוּא וַיִּשְׁנֹתֶיךָ לֹא יִתְמוּ בְּנֵי עַבְדֶּיךָ יִשְׁכֹּנוּ וְזִרְעָם לִפְנֶיךָ יִכּוּ
סֹדֶר תַּעֲנִיֹת כִּי צָדַד מוֹצִיאִיךָ אֶת הַתִּיבָה לְרַחוּבָה שֶׁל עֵיר וְנוֹתָנָן
אֶפְרַיִם מִקְלָה עַל גְּבִי הַתִּיבָה וּבְרָא יֵשׁ הַנַּעֲשִׂיָא וּבְרָא מֵשֶׁ אֵב בֵּית
דִּין וְכֹל א' וְא' נֹשֵׁל וְנוֹתָן בְּרָא מִשּׁוֹ הַזֶּקֶן שְׁבָהֶם אֹמֵר לִפְנֵיהֶם
דְּבָרֵי כְבוֹד מִשְׁיָן אֲחֵינוּ לֹא נִאֲמָר בְּאַנְשֵׁי צִיּוֹן וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת
שָׁקֶם וְאַתָּה תַעֲנִיָהֶם לֹא וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת מַעֲשֵׂיהֶם כִּי יִשְׁכְּבוּ
מִדְרֹכָם הִרְעָה וּבִקְבֻלָּה הוּא אֹמֵר וְקָרְעוּ לְבַבְכֶם וְלֹא בְּגָדִים
יַעֲמְדוּ בַתְּפִלָּה מִדֹּרֵי דִין לִפְנֵי הַתִּיבָה זֶקֶן וְרָגִיל וַיֵּשׁ לוֹ בְּנִים
וּבְיָחֹד רִיקָם כְּדִי יִשְׁיָהּ לָבוֹ שְׁלָם בַּתְּפִלָּה וְאֹמֵר לִפְנֵיהֶם אֲרֻבֶּעַ
וַיַּעֲשִׂי־ם בְּרֻכּוֹת חֵי שְׁבַכְלֵי יוֹם וּמֹזְסִיף עֲלֵיהֶן עוֹד יִשְׁיָע
וְלֹא הֵן א' בְּצִרְתָּהּ לִי זִכְרוֹנוֹת וַיִּשְׁוֹפְרוֹת קִרְאִתִּי וַיַּעֲנֵי
אִשָּׁא עֲנִי א' הִהְרִים מֵאֵין יָבוֹא עֲזָרִי כִּי מִצַּעֲמֻקִּים קִרְאִתִּי
י' תִּפְלָה לַעֲנִי כִי יַעֲטֹף לִי יְהוּדָא א' לֹא הִיָּה צָרִיךְ לֹאֲמָר זִכְרוֹנוֹת
וַיִּשְׁוֹפְרוֹת לֹא אֹמֵר תַּחֲתִיֶּהן רַעֲב כִי יִהְיֶה בְּאַרְצֵךְ דְּבַר כִּי יִהְיֶה
וְאֹמֵר אֲשֶׁר הִיָּה דְּבַר י' א' יִרְמִיָּהוּ עַל דְּבָרֵי הַבְּצֻרוֹת וְאֹמֵר
חֲזֹתִי־הֵן עַל הָרָא יִשְׁוֹנָה הוּא אֹמֵר מִי יִשְׁעֲנָה אֶת אֲגִרָתָם
בְּהַר הַמִּזְרִיָא הוּא יַעֲנֶה אֶתְכֶם וַיִּשְׁכַּח קוֹל צַעֲקַתְכֶם בְּיוֹם
הַזֶּה בְּרוּךְ אַתָּה י' גוֹל יִשְׂרָאֵל עַל הַיִּשְׁנָה הוּא אֹמֵר מִי יִשְׁעֲנָה
אֶת אֲבֹתֵינוּ שֶׁל יָם סוּף הוּא יַעֲנֶה אֶתְכֶם וַיִּשְׁכַּח בְּקוֹל
צַעֲקַתְכֶם בְּיוֹם הַזֶּה בְּרוּךְ אַתָּה י' זֹכֵר הַגִּשְׁכָּחוֹת עַל
הַיִּשְׁלִישִׁית הוּא אֹמֵר מִי יִשְׁעֲנָה אֶת יְאֹשִׁיעַ בְּגִלְגָל הוּא יַעֲנֶה
אֶתְכֶם וַיִּשְׁכַּח בְּקוֹל צַעֲקַתְכֶם בְּיוֹם הַזֶּה בְּרוּךְ אַתָּה י'
יִשְׁכַּח צַעֲקַתְכֶם עַל הַרְבִּיעִית הוּא אֹמֵר מִי יִשְׁעֲנָה אֶת
יִשְׁכַּח צַעֲקַתְכֶם הוּא יַעֲנֶה אֶתְכֶם וַיִּשְׁכַּח בְּקוֹל צַעֲקַתְכֶם בְּיוֹם הַזֶּה

ברוך אתה יי שומע צעקה על החמישיית הוא אומר מי
שענה את ליהו בהר הכרמל הוא יענה אתכם וישמע בקול
צעקתכם ביום הזה ברוך אתה יי שומע תפלה על השישית
הוא אומר מי שענה את יונה ממעי הדגה הוא יענה אתכם
וישמע בקול צעקתכם היום הזה ברוך אתה יי העונה
בעת צרה על הישב עית הוא אומר מי שענה את דוד
ואת שלמה בנו בירושלים הוא יענה אתכם וישמע
בקול צעקתכם היום הזה ברוך אתה יי המרחם על
הארץ מעשה בימי רבי חלפתא ורבי חנניה בן תרדיון
שעבר אחד לפני התיבה וגמר את הברכה כולל
ולא יענו אחרייו אמן תקעו הכהנים תקעו מי שענה
את אברהם אבינו בהר המוריה הוא יענה אתכם
וישמע בקול צעקתכם היום הזה הריעו בני אהרן
הריעו מי שענה את אבותינו עלים סוף הוא יענה
אתכם וישמע בקול צעקתכם היום הזה וכי שבא
הדבר אצל חכמים אסמרו לו לא רצו נהגין כן לר
בשער מזרח בהר הבית שלשה תעניות הראשונות
אנשי מישמר מתעניין ולא מישלימין ואנשי בית אב
לא היו מתעניין כלל שלש שניות אנשי מישמר מתעניין
ומישלימין ואנשי בית אב מתעניין ולא מישלימין שבע
אחרונות אין ואין מתעניין ומישלימין דר יאשיע וחלל
שלשה תעניות הראשונות אין לא היו מתעניין כלל
שלשה שניות אנשי מישמר מתעניין ולא מישלימין
ואנשי בית אב לא היו מתעניין כלל שבע אחרונות
אנשי מישמר מתעניין ומישלימין ואנשי בית אב מתעניין
ולא מישלימין אנשי מישמר מותרין לישתות (מים) יין גלילות

אבל לא בימים ואנשי בית אב לא ביום ולא בלילה אנשי
מישמר ואנשי מעמד אסורים מלספר ומלכבס ובחמישי מותרין
מפני כבוד השבת כל הכתוב במגילת תענית דלא למספד
לפניו אסור לאחריו מותר ר' יוסי א' לפניו ולאחריו אסור
דלא להתענגא בהון לפניו ולאחריו מותר ר' יוסי א' לפניו
אסור ולאחריו מותר אין גוזרין תענית על הצבור בתחילה
בחמישי שלא להפקיע השערים לא של ישיה תעניות הראשונות
שני וחמישי ושני ושל ישיה שניות חמישי ושני וחמישי ר' יוסי א'
כשם שאין הראשונות בחמישי כך לא שניות ולא אחרונות
אין גוזרין תענית על הצבור בראשי חדשים בחנוכה ונפורים
ואם התחילו אין מפסיקין דברי רג' א' ר' מאיר אע"פ שא' רג'
אין מספיקין מודה היה שאין משלימין וכן תשעה באב
שחל להיות בערב שבת

אמר רבין שבג לא היו ימים טובים לישראל כחמשה עשר
באב וכיום הכפורים יעבהם בנות ירושלים וצאזת
בכל לבן ישאולין שלל לביישי כל מי שפיין לו כלהגלים
שעונין טבילה ובנות ירושלים יוצאות וחולות בכרימים
ומה הן אומרות בחור שאנא עיניך וראה מה יאתה בדרך לך
אחתן עיניך בנוי תן עיניך במישפחה שקר החן והבל היופי
אשה יראת יי היא תתהלל ואומר תנו לה כפר ידיה
ויהללוה בשערים כמעשיה וכן הוא אומר צאנה וראנה
בנות ציון במלך שלמה בעטרה שעטרה לו אמו ביום חתונתו
וביום שמחת לבו ביום חתונתו זו מלת תורה וביום שמחת לבו
זו בנין ירושלים ובית המקדש שיבנה במהרה בימינו

ישראל מלכות

כה תברכו את בני ישראל אמן לי לא ברכה לישראל ברכה לגרים
ולגשים ^{ולגבאים} תלמיד לומר ואני אברכם מנין ישחזן אומר להם אומר
תל אומר להם יברכך יי בברכה מפורסת בתורה וכן הוא אומר
ברוך אתה בעיר ברוך אתה בשדה ברוך שגאך ומשפחתך ברוך אתה
בבואיך ובירוך אתה בצאתך ובאונעליך כל הברכות האלה והשגון
כי תשבע בקול יי להיך יברכך יי בנכסים וישמך בנכסים נתן
אומר יברכך בנכסים ויישמך בגוף ליצחק אומר ישמך
מ'צר הרע וכן הוא אומר כי יי יהיה בכסלך ושמך רגלך מלכ
ד' וישמך שלא ישלטו בנפשך יישמך צאתך ובואיך מעתה
ועד עולם ד' וישמך מן המזיקין וה' יי ישמך מכל רע ישמך
את גפנך וכתב כי מלא כיו יצוה לך לשמך בכל דרכך ד' וישמך
ישמך לך ברית אבותיך וה' וישמך יי להיך לך את הברית ואת המסד
אשר נשבע לאבותך ד' וישמך ישמך לך את הקץ וה' משא
דומה לי קורא מישעיר שומר מזה מלילה שומר מזה מלילה
ישמך גפנך בשעת מיתתה וה' והייתה גפני צרורה בצרור
החיים שובלע אני בין הרישעים בין הצדיקים תל ואת נפש אובך ו
ד' ישמך רגליך מזהנים וה' רגלי חסדי יישמך וכו ד' ישמך
לעולם תבא וכן הוא אומר וקוי יי חליפו כח ד' יברכך יי וישמך
בבנים ובנות יברכך בבנים וישמך בבנות צריכיך שמור
ד' יברכך יי וישמך עם הברכה שמירה מלך גשר וזם יש
לו אהב בשוריא והוא יושב בתעיר אחריה שלח המלך אחרי
ובא אצלו ונתן לו מאה לטרא של זהב וטעמו יצא לדרכו נפלו
עליו לסטים ונטלו כל מה שנתן לו ישמך יכל לשמך מן
הלמים לך נאמר יברכך יי וישמך
יאר פניו לך יעמוד ממך בגים בג תולה ישנא כיגר מצוה
ותורה אור יעמיד ממך כהנים שמארים את המזבח
ישמך לא תאירו מזבחי חנם

ויהי חנך יונה אצלך יעמוד במחך נביאים ישנא' וישפכה' על בית דוד חן
ותחנונים דא' יאר' פניו לך יתן לך מאור עינים ד' יונתן אומר זה מצא
שכנה שנה קנא' אורי כי בא אורך וכבוד יי עליך זרח להים יחגנו
ויברכו יאר פניו אתנו סלה ל' ויאר לנו אסרו חג בע' דא' יאר' יי

זה מאור תורה שנה' כי נר מצוה ותורה אור ויחונך יתן בכם דעת
שיתגדלו חוננים זה את זה ומרחמים זה את זה בענין שנה' ונתן לך רחמים
דא' יתן חנך בעיני בריותיו ויחונך במשאלותיך וכן הוא אומר וחנתי את
אשר ציון ויתן חן בבריותיו והא' ויהי יי את יוסף ויתן חינו בעיני אשר בית
הסוהר וא' ותג' אסתר נשאת חן בעיני כל רואיה ויתן להים את דניאל
לחסד ולרחמים ואומר וכיצא חן ושכל טוב בעיני להים ואדם
דא' ויחונך בכחמה בדעת בבינה והשכל מוסר בינה דא' ויחונך בתלמוד

תורה והא' תמן לראשך לויית חן כי לוייתן חן הם לראשך דא' במחנות
חנם וכן הא' הנה כיני העבדים ל' יד אדונים כיני ישפחה ל' יד גברת'
בן עינינו ל' להינו עד שיחגנו וא' חגנו יי חגנו וא' חגנו לך קזינו
ישא' פניו לך בשעה שצתה עובדך ומתפלל שנה' ויאמר ל' הנה
נשאתי פניך גם לדבר הזה לבלתי הפכי את העיר אשר דברת והרי נבדלים
ק' אם ללוט נשאתי פנים מפני אברהם אהבי לך לא אשא פנים מפניך ומפני
אבותיך כתוב א' אומר ישא' פניו לך וכתוב א' א' אשר לא ישא פנים כיני

יתק' ימו' שני מקראות הא' כשישרא' עושים רצונו ישל מקום ישא' פניו
לך וכשאין ישרא' עושים רצונו ישל מקום אשר לא ישא פנים דא' עד
שלא נחמם ג' ישא' פניו לך כשנחמם ג' אשר לא ישא פנים דא' כתוב
א' ישומע תפלה עדיך כל אשר יבוא וכתוב א' סבות מענין לך מעבור
תפלה כיצד יתק' ימו' שני מקראות הללו עד שלא נחמם ג' ישומע תפלה
משנחמם ג' סבות מענין לך כשא' קרב' ל' לכל קוראיו ולכל אשר יקראוהו
באמת וכא' לבזה יתעמוד ברחוק תעלים לעתות בצרה כג' שמו
עד שלא נחמם ג' קרוב' ל' לכל קוראיו אחרי שנחמם ג' לבזה יי
תעמוד ברחוק כשא' כפי עלין לא תצא הרעות והטוב וכא' וישקוד

פתח ואמר יפה נוף מעשויש כל הארץ ^{הר} ציון ירכתי צפון קלית מזלך רב תח
בת ברא קדשם בריך הוא על ^{ברא} ברא אשד' חד אבנא יקרא מלכות כרסי יקריה
ושקע עד תאכזא וראשם דההוא אבנא נעיצין גו תאומי ורישם אחרא לעילא
וההוא רישם אחרא עילאם איהו חד גקולא עלאה דקיימא באמצעייתא דעלמא
וזאת כזן התפ שט על ברא לימנא ולש מלך ואתקיים בההיא גקולא אמצעייתא
וההיא אבנא אקרי שתייה דכזנה אשתיל על ברא לכל סטריין תו שתייה
שתייה קדשם בריך הוא משוי לה לבראיו יסודה דעלמא ושתיילו בכלא
בתל גונין אתפ שטת ארעא סחריניה דההיא גקולא אתפ שטותא
קדמא סחריניה דההוא גקולא כל צחותא וכל זכותא דאיעא קיימא תמן
ותמן ההוא איהו והאי קימא לעילא על כל ארעא סחריניה דההוא גקולא
אתפ שטותא תנייתא סחריניה דההוא גקולא אתפ שטותא קדמאם איהו
צחותא וזכותא ולאן איהו כההוא קדמאם ואיהו דקיק ואחא בצחותא דעפלא
ית' מכל ישא ^{איעא} אחרא אתפ שטותא תלימאם איהו חישוך וגשון דעפרא
ית' מכלהו וסחריניה דהאי קיימין מליין דימא דאקיינאם דאסחר כל עלמא
אשתבח דההיא גקולא קיימא באמצעייתא וכלהו גונין דאתפ שטותא
דעלמא סחריניה אתפ שטותא קדמאם איהו ביה בזק דשא וכל אינון
היכליק ועזרות וכל ההוא תקונא דיליה וירושלים וכל מלכא מעשודא ולא
אתפ שטותא מעינא כל ארעא דיערל דאמ קדשת בקדושא אתפ שטותא
תלימאם איהו כל ישאר ארעא אתר ביה מלכותא דישאר עמין וימא
דאוקיינא דסחריני בולה והא תקמא דרזא דא גונין דעינא דסחרין לההוא
גקולא דאמצעייתא דיענא דאיהו חיון דכל עינא כגונא דההוא גקולא
אמצעייתא דאמצעין דאיהו חיון דכולא ותמן קאים בית קדישי קדישים וארון
ולפורת דאיגון חיון דכלא אשתבח להיא גקולא חיון דכל עלמא
ועל דא בתיב יפה נוף מעשויש הארץ יפה שפיר ההוא חיון וחיונה זכורא

יהי יצון כולפניך יהודי להצו ולהי אבותינו אביי יעקב קדוש
 ישראל שבסגולת לחוד הזה תתמלא רחמים על כל ישראל
 ועל יושבי העיר הזאת ועלינו ותבטל מעלינו כל גזרות
 קשות ורעות בכח קר קר קר קר ותסלק מעלינו חרון
 אפך ולא תאוכה לנו רעה ותצילנו מכל חולי ומחלה ובפרט
 אשר נשמע בעירנו ואנחנו וכל ישראל אשר
 בעיר הזאת נהיה שקטים בראים לעבודתך וליראתך וכל חולי
 אנש לא יקרב לנו ותצילנו מכל פחת ופחד ומכל טלוח
 ובהלך

אנא יהודי מלך רחום וחנן זכור לנו עקדתו של יצחק
 אבינו עה וכמו שכבש א"א את רחמיו לעשות
 יצונך בלבב שלם כן יכבשו רחמיו את כעסך ויגולו
 רחמיו על מצותיך ותרחם עלינו כגודל רחמיו וכל
 צדקות שעשו אחינו ואבותינו במקום הזה וזכות כל
 ישראל עם הטוב והצדקות שיעשו וכן כל תפלות ולמוז
 שלמדו ומעילמדו יעלה לרצון לפני כסא כבודך לעורר
 רחמים וחסדים גדולים להצילנו ולכל ישראל וכל הדרים
 בעיר הזאת מכל חולי וצדקה תציל מצות וזכות אבות
 יגן עלינו ותשמע תפלתנו בשם **אברהם יצחק וישראל**
 כי אתה שומע תפלת כל פה בריך אתה
 יהודי שומע תפלה

אנא יי אבי יוצר הישועות ובורא הרפואות מלאך הגואל שלח
 לרבאי נפשי יי עי' התלאות גולנו יי צבאות ראה נא בענינו
 כי בחנתנו אלהים ביסורים צרפתנו במזכאובים וריתנו ממזורים
 ותפקדנו לבקרים הרבים עצבותינו אשר עינים מכלות וגפש
 מריבות גדלה צעקת העם בישוקים וברחובות משמוע
 כי נמס כל לב לחשוב מאשבות הן אמת חפצה דכאתי

בתוכות על עון יסרתנו ואם על כי דברך זנחנו לא להכעיס שמך
מן היית כוונתנו רק מפני אולתנו הבא יישו נמקו חבורותינו כי
שמך הגדול זנחנו אשמים אנחנו אכן נודע הדבר כי אתה לא עליון
נורא טוב וסלח ורב חסד לכל קוראך באמת מישג לעתות
ביצרה לך יי הגדולה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל
בישמים ובארץ לכן **רחמיך קדמונו** ואל תחנותינו אל תחריש
מחשבותנו הסתר פניך ואם עבדיך מזוכים מחטאת עמך סלח נא לעון
העם הזה כגודל חסדך וקיים לנו ויאמר יי סלחתי כדברך
יי לא הרוחות לכל בשר עושה חסד לאפים נושא עון שמו
הברית והחסד לאוהביך אשר ליישועתך נכספים סומך יי לכל
הגופלים וזוקף לכל הקפופים רופא כל בשר ומפליא לעשות
פלאים הפלא ופלא הפלא חסדך מזיע חוסים ולעם אשר
בשמך קוראים קום בשמך והחיה לבות נדכאים ולהחיות
רוח שפלים ונא רפא נא כל חלי וכל מכה כל נגע כל מחלה
ורפואות תעלה ארובה כי לאהים מזיני ארץ מאד נעלה
ופדנו למען חסדך מפיק ברכים וישברון מתנים ואל תשים
עלינו כל מחלה לקיים לנו מה שאמרת למישה עבדך כל המחלה
אשר שמתי במצרים לא אשים עליך כי אני יי רופאך ורחם
וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת בכח שמך הגדול היוצא
מפסוק נשאן את רדידי מעלי שומרי החובות תסיר חרון
אף מעלינו תודיענו אורח חיים שובע שמחות את פניך
נעימות בימיך נצח ו תוכן רוחות תסעידנו ואל תשים גביתנו
וגם אתה תדין דינו במדות טובותך לכפור ולרפא את מחץ
מכותנו חנינו יי חנינו

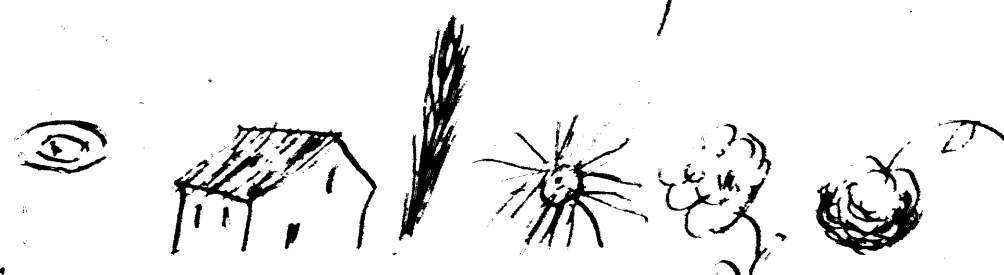
יי אשרי שוכן מרומים מלך מלכי העולמים שומר פתותנו
והושיענו מחולאים רעים תישועת עולמים בחסד וברחמים

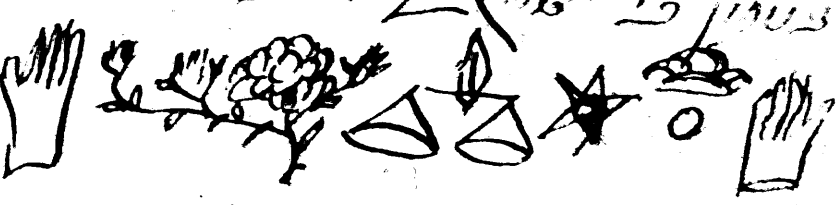
ממסגור הוציאני ישגיא כח והצילנו מכל בהלה ובעתה מגזרות
הקשות שזכה והנחם מהרה היא שלח עזרד מלך ויש ומצין
יסעידנו ולישוכבים על ער ישותם מישוך החסדים שלימים ומ
ירבו עלינו ועבמה בנו צדקות להציל ממזות נפשנו
ולהחיותנו ממזוק שימות שארית נחלתך תפדה פן יהיה
במזק שרשם ממקור חיים שנותנו תוסף ותחינו ותחלתנו
מכף רגל ועד ראש יקר פדיון נפשנו תעוז ידך תרום ימינך
אדיר אדירים לתת לב מרפא חיי בשרים וקניי יחליפו
כח יעלו אבר כנישרים אליה ישרא נהגן ליעקב כח
ולאין אונים עצמה תרבה גם לא כלל לא כסף צור שיחת
סביב לאהלנו למען ייטב לנו ולבנו עד עולם אמן
עוד בזמן הדבר במתפלה קטנה של הרב ח"י ז"ל

יהי רצון מלפניך ידוד הרופא לישבורי לב ומחביש לעצבותם
חבוש עצבותנו ותפק רפואה שלימה לכל מכאובינו
מיד שאול תפדנו ממות תגאלנו את מספר ימינו תמלא ולא תעלנו
בחצי ימינו מלך צדיק פנה לא צעקתנו ממצוקותנו צור
פצנו צוה ישועתנו ואתה יישר אשך מעולם היית
שמרנו ברוב רחמיך אמור די לצרותינו ולמען שלש
עשרה מדות יך ריקם י תשיבנו ולא תתן י משחך
לבוא לא בתינו ומעלתה ועלתה עד עולם י תטישנו ולא
תעזבנו אלהי ישענו כיליי מוגינו ולקדוש ישראל מלבנו

אלהינו ישוענו אמן ותתפאנו למען שמך ייחיינו כי עמך
מקור חיים
מהר יקדמונו לחיך ומישוך חסדך לירדעך כי טוב
חסדך מחיים

לבנו סחרחר עזבנו כחננו לפאנו " כי נבהלו עצמנו
 השם נפישנו בחיים
 את דכאי רוח חושיע לכל החלואינו למען ירבו ימנו
 וימי בנינו לשמור דרך עץ החיים
 כי לא תעזוב נפשנו לשאול ומישחת חינו אין זולמן
 לגאול אלהים חיים
 יחיו כדגן וכגפן פרחו עם צדיקים יכתבו ולי ימחו כי
 יכתבו בספר חיים
 כי לא ישאול תודך לא מות יהלך בעישותך נוראות בקהל
 שם ירוממוך כל בישר אשר בו רוח חיים
 הפר כעסך נורא ואיום ממך עצמנו אלה היום חן פדיון
 כלנו חיים
 נגד עמך תעשה נפלאות לחזקנו לחבישנו לחת רפואות
 אורך ימים ומנוחת חיים
 יתצבו ויראו את ישועתך ויברך כל בישר ברוך " כי שמע
 קול תחנוני ואשר לא עזב חסדו את החיים
 צמח צדיק מהרה תצמיח ומלך מלך והשכיל ויצליח ביום
 ההוא מצדו שלים יצאו מים חיים
 והוא יפדה את ישראל נקומה נעלה בית ל יצוא ליהו והגש
 נלך לפני " בארצות החיים

יום צדיקים אל אחרת ה' עב

 אומן אע יספ אים אסק כח אל קלויא וקמביא ועל כח אול יקח כח פיה אל בליטין
 אשנים קליע ופכה קטובי צבא סק ראיה אצב אשיר אטוס יעשה אספ אולוי שצב אולוי
 או בלש יעביל צמחיה ויפ שון אולוי וקלוי צמחיה צמחיה על קטוב וקלוי
 שפלים אסקור על לאפ מרחב וצלם דמיון כח "אל" יקח אשיר יאמר על
 כח יצא אול וק יקח אשיר

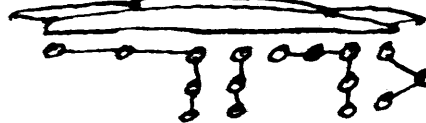
בכרך שנים אשר לא הסיר תפלתו וחסדו כואת
או דברי פה לוי לתת תורה מוטובות יי' כל בתי
אילו כל ישיבות וכל עשרות מלאים שידות בעי
היכלו מני אף לספר שבח יי' כי הנני בעבורי
דן דגני בחסדו ונפרנסני והלב ישיני ודפא ידי
י' כזה אני כזה בתי כזה אוכל לעשות שלא להיות כפוי לטובה
טוב אתה נכחתי נאני יי' רצה כתב יי' היוצא מקלות לבי במחנה
מדרך הכל עם עממותי יעורקי גידי בני ארצתי בית ומזמון ומזמורת
כזה נח שבך שנתם ששנתי ישלח חנה לרכות יי' בכל רצה ברכות
גרימין לפניך נאני יי' ששבור כי הנני תקוע יי' אישכול של כרם דוד
כה טבת נשכחך בשבת יתגלה באור חסדו בגבול ארץ מאורי אפי
לאין אני ובייתי כל בשחוני זכות צדיקים עמה השתלשלות מישפחות
בשורה בית הכנסת וספרית ורבות יי' קבל ביהודה ישבחים ותודות בהיום יתחיל חיי
להגיד ספרתו אדם הראשון הן בית כבת אישון הכתרו שנים דן שנת
עם כל שיעור כל ספרים לקרא בחר וארץ יי' לא אירא ברוך שמואל נורא זה כל חמדות
ברם לפניך הבל גלוי גם הבלוי לא יתבלה זה כי אתה תחזה ותעילנו מכל מינים הזה
לא אגיד עמה נעשה כי בשש נח כל קשואטי פלה יבא לי הו לבדך אומנו וארצתי
קלותי רחמי ברכתי שמוך בעזרתך תפלה עם ממין סלית ואפי' לין שפלות
הגאה והכנה לעשות את קיון הבי'ל מצילים וקדושי ערוב תפלה יחד נריות
היום קצר תזמן עובר ירצה אשר הכנתי מעדי ואת סביילתי לקבל שבת
ויאמר משה בן יערי' אלא קל' קל' נלך לבנו הן סדר היום להיות שנה פדיום ממלצך המות
כי מה יזיע להן דודם וצומח רב ויסורין ומות בכלי צורב יעונותינו וכל יערב מוכל בית
מי כ"י לכפר כעב להצנו לדיעת כי הרגל שבצענו וביער הנגה תגא אתה יי' לרחמנו יעד ארץ
ביצור ילוד אשה אך כתר ליי' יישא גרימין דגן נטויע בגן יצומרים יקצר ברבות עתים זה הוא
כל יצפן רבות אברים הישכחך רב וקיים יצם מוצאות חקוקים כי בחיל ילכו לא יכוד
ליציות קישרים יעלא נחייב יעליהן זכות אבות וצדיקות יום יום קול תפלה רוממות
לוי בהשתלשלות מישפחה לא יזאח דק בהיותו נברא מילא ותורה לב חולמדת

[illegible]

ליום פורים

אמר משה למשה כבודי יפה עמך אלמלא חפזנו לא ציונו וימלא

לשם יחוד קדישא בריך הוא ומשכנתיה ברח'

ורח' ורח' ורח' ביחוד שמחו

הגדול ויחוד נבי'

אנכי בא לקיים מצות מתנות לאביונים לתקן

את שרישה במזקום עליון אם כל חז'

להחישיר נחל יעדני'ך לאביונים לירכתי

המשכן לקיים כל דבר ונפישות אביונים

ישתיון וירביון גם ירויון מדישן ביתך והיה

מעשה הצדקה שלום רב מגדל עוז ישם יי

בו ירוץ צדיק ונשגב דאבא עילאה בצדק

מלכותו מלכות כל עולמים צדק ורב השלום

ישקו להכין אותה ולסעדה ועי' מצות היום

מתנות לאביונים הזה יתוקן מעשה הצדקה

ועון פגם דלא תמכנו ידיים רפות אביוני תורה

והטלנו חלשים בתרי תמכני קישוט ברכי

דרבנן דישראל ויתהפך הנחיש לחישן משפט

על לבו לפני ייתמיד ואתה בטוב תפיל הנחיש

הארור על גחוננו ילך ואת צמח דוד עבדך מהרה

תצמיח וקרנו תרום בכבוד ומלך מלך

והשכיל ויעשה משפט וצדקה בארץ וא

וקיים לנו מקרא שכתוב וצדקה תציל ממות

אם כסף תלוה את עמי את העני עמך לא
תהיה לצבנו ישה לא תשימון עליו נישך
צדק צדק תרדוף למען תחיה וירשת את
הארץ אשר ייאלהיך נותן לך
לא תקום ולא תטור את בני עמך ואהבתה
לרעך כמורך אני יי

רבו ישמים וגילי ארץ ופצחו הרים רנה כי
נחם יי עמו ועני ירחם
הלא פרום לרעב לחמך ועניי מרודים תביא
בית כי תראה מרום וכסיתו ומבשרך לא
תתעלם

ותפק לרעב לחמך ונפיש נענה תשב יע וזרח
בחישך ואפלתך כצהרים
כפה פרישה לעני וידיה שלחה לאביון
כי אחלט עני מישוע ויתום ולא עזר לו
אני בצדק אחזה פניך אשב עה בהק' המונח
כי צדיק יצדקות אהב ישר יחזו פניך
ישמעה יצדק הקשיבה רנתי האזינה תפילתי
בלא ישפתי מרמה

קראו את המגילה באדר ראשון קונת עברה
השנה קורין אותה באדר השני אין בין
אדר הראשון לאדר השני לא קריאת המגילה
ומתנות לאביונים

אמר רבי לעזר בזמן שבית המקדש קיים אדם שוקל
שקלו ומתכפר לו עביו באין האומות ונוטלין
בזרוע זכה הלא פרוס לרעב לחמך לא זכה ועניי מחרודים
תביא בית אמר חור עקבא אף על פי כן נחשב להם
לצדקה שנא' ונוגשין צדקה אמר רבי יצחק הנזמן
פרוטה לעני מתברך בישש ברכות ומפייסן מתגון
באחד עשרה ברכות פרוט' לעני כותבך בישש
ברכות שנא' הלא פרוס לרעב לחמך אז יבקע
כישור אורך וארוכתך מהרה תצמח והלך לפניך
צדקך כבוד יי' אספק אז תתענג על יי' אז תקרא
וייענה וגו' והמפייסן בדברים מתברך ברא ברכות
דכתיב ותפק לרעב לחמך ונפיש נענה תשביש
וזרח בחישך אורך ואפלתך כזהרים ונחך יי' תמיד
והישביע בשחשחות נפישך ועצמותך יחליץ
והיית כגן רוה זכמוצא מים אשר לא יכזבו מימיו
ובנו ממך חרבות עולם מוצדות דור ודור תקומם
וקרא לך גדור פריץ מסובב נדיבות לישראל לא ימא
עוד שמשך ויריחך לא יאסוף כי יי' יהיה לך לאור
עולם ושלמון ימי הבלך וגא' ועמך כלם צדיקים
וגו' ומישלוח מנות איש לדעהו תני רב יוסף שתי מנות
לאדם אחד מתנות לאביונים שתי מתנות לשני בני אדם
רבי יהודה גשיא שדר ליה לרבי אביש עיא אטמא
דעגלא תילתא וגרבא דחמרא שלח ליה קיימת רבינו

ומישלוח כונות איש לרעהו רבא שדר ליה למור בר
 מור זיגא דאביי מליא טיסקא דקישבי ומליא כסא
 קימתא דאביי שונא אמר אביי אשתא אמר מור
 אי חקלאה מלכא להוי דקולא מצוריה לא נחית
 הדר שדר ליה איהי מלא טסקא זנגבילא ומלא טיסקא
 פלפלי אריכתא אמר אביי הישתא אמר מור אנא
 שדרית ליה חוליא ואיהו שדר לי חורפא

זיכר זק ל עב וימסוס ספא לעבנדס עב איפ איפ זיגא יפיר טא

36 אקל"ט טא כזון צאליס ק עב ק' צקט

68 30 וימסוס ק' טא חסד עב כה קוא קיך וימסוס יחיק

ואם ק' זמן קמין לו ימסוס פתח ואמר יברכך יי מציון וראה בטון
 ירושלים יברכך יי מציון דמניה נפקין ברכאן לאשקא
 לגנתא והוא כליל כל ברכאן ויהיב ליה ולבתר וראה בטון
 ירושלים לאשקא דכל ברכאן אתיין מזכר ונזקבא
 כזוןא דא יברכך יי מציון יברכך יי וישמך יברכך
 יי מדוכרא וישמך מזקבא יברכך יי מזכור וישמך
 משמך וכלא חד מלה בגין דמתרויהו נפקין ברכאן
 לעלמין ועל דא איש אשר כברכתו ברך אותם
 בהוא זמנא דאיה סלקא בכל אלין תקונין איהו מישבח
 לה ההד כחוט הישני שפתותין ומדברך נאווה הא תרין
 מיני נגונין דישבח דוד מלכא באשרי ושרי מליתא בגונה
 ודא שכינתא עילא ועלה אתמר ברכי נפשי את יי וברא
 אתיהבת לבר ניש נשמת חיים דאית בה חמישה תקונין

[illegible]

[illegible]

ב'ו אצל ישרא אלוהי פורים ומחלה כל קהל ב'ד ארץ ונא
 ואלה המצוות אשר יצוה ה' את בני ישראל ביום הזה
 ואלה המצוות אשר יצוה ה' את בני ישראל ביום הזה
 ואלה המצוות אשר יצוה ה' את בני ישראל ביום הזה
 ואלה המצוות אשר יצוה ה' את בני ישראל ביום הזה

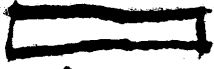
ובחייב אדם לשלוח שתי מצות בשר או שני מיני תבשיל או שני מיני
 אוכלים לחברו שגא' ומישלוח מצות איש לרעהו שתי מצות לאיש אחד
 וכל המרבה לשלוח לרעים מושבח ואם אין לו מחליף עם חברו זה שולח
 לזה סעודתו וזה שולח לזה סעודתו כדי לקיים ומישלוח מצות איש לרעהו
 וחייב לחלק לעניים ביום הפורים אין פוחתים משני עניים נותן לכל א'
 מתנה אחד או מעות או מיני תבשיל או מיני אוכלין שגא' ומתנות לאביונים
 שתי מתנות לשני עניים ואין מדקדקין במעוטי פורים לא כל הפושט ידו
 ליתול נותנים לו ואין משנין מעוטי פורים לעדקה אחרת
 מוטב לאדם להרבות במתנות לאביונים מלהרבות בסעודתו ובשלוח מצות
 לרעיו שאין שם שמחה גדולה ומפוארה לא לשמח לב העניים ויתומים ואמהות
 וגרים שהמשמח לב האמללים הוא דומה למשכנה שגא' להחיות רוח שפלים
 ולהחיות לב גתבאים: כל ספרי הנביאים וכל הכתובים עתידין ליבטל לימות
 המשיח חוץ ממגלת אסתר הרי היא קיימת בחמשה חומשי תורה ונהלכות
 של תורה שגפ' שאינן בסלין לעולם ואעפ' שכל זכרון הצרות יבטל שגא'
 כי נשכחו הצרות הראשונות וכי נסתרו מעיני ימי הפורים לא יבטלו
 שגא' וימי הפורים הזה לא יעברו מתוך היאודים וזכרם לא יסוף מזרעם

ב"ה

פסוקי דזמרה רבי יצחק הגאון בן גיאת

יום פוריא יומא דגן
כל בר לפגרי מחלתיה
חמרא חייא אבי גנן
ליעול אניש גו כלהיה
צבחר לישן שבח למאן
שזיב יתין מן עקתא
עידן המן יתן זבן
לקטול קטול ולבוזתא
חוי חורמאן לנא דמאן
ישקל מן מלכא עזקתא
לופון בלשן בלשן קמון
אעדי מניה ית עזקתיה
ובזכותיה אגין עלן
דבר בישלם כל אומתיה
חישחן ובני תורי יקר
עם פסיוני סבו לכון
ישתין צעין ועלי קדר
לא יתבסר חד מנכון
רייש כל אסון אנא חמר
וישתו ורוו עם טפלכון
ודלא (מיניה) בידי אריסטון
ישדרו ליה ולאנתתיה

יום פורים היום הזה
כל בניס מתבטלים ממעשן
המן כל בני ישראל נקראו בעם למקום
יין חי עם פירות השדה
יכין כל איש עם אשתו
תשבח בועט בלב סוב לא יתברך
המציל אותנו מכל צרה
בזמן המן מכר אותנו
למנות ולבז ולמססה
הנחש ערום פרש לנו רשותו
וקבל מן המלך את הטביעת
חכמת מרדכי בלשוננו הקימנו
והסיר ממנו את טבעתו
וזכותו הגין עלנו ונהג בעלום
כל אבות ישראל
יום פוריא
תרנגול ובני חורים אבוסים
עם נטעמים קחו לכם
ששים מיני בצי קדירה
לא יחסר אחד מכם
ראשית כל שמחת הין היין
לנשות ולשבחו עם הבנים
ולמי שצאין לו כדי סעודה
מצות מנות לו ולאשתו

ברם כל בר ניש נח יש ירכן גם כל בני איש ונצח ונצח
לומר לית ער כישנתיה לומר כי יקיים עשרת
קלון אגור קדמת דנא צור גזיר קודם לכן
ליהודאי ציתי כדא גסם ליהודים לבוא כזאת
כד חס בר קייש לבני ענא כי לחם בן קיש מעט העצץ
איתי עמיה ית אטרא רביא עמו סמי הקניץ
החוצ סלוצא אוליד בנא הריס קוש חולידין
דכרן טב ליה קנא יזכר לשון לל קנא
די למקטליה אושיט ידא אשר למות אומן פשט
אפיק כיבא מזרעיה הוציא שלהבת מזרעו והאש
נורא אכליה והוה מתמנן אכלו והוה עשן
תקיף גלי ית בהמתיה הגורא יתבית הקירא תקף פרסם את
בארי כולא ליה יאזן אדון הכל אין יהוא
מאני שבח ורבין יקר אין מספר לשבחין ורוב יקר
אמיה כמיה רברבין בסיו כמה רבים מלך מלכי
ברם שלטניה עם דר ונר מלכים בכל דר ודר
נטיר חסדא עם רברבין שומר חסדו לאפים
יגביר טיבו עם כל גבר שוכני טובו לכל איש ואיש
להוון מודן ומברכן אשר אין מודים וכוז רבים
ליה כל איש פום חכמתיה אל כל איש שלפי חכמתו
אפדא דליה כל תושבין מקום כלומי הגורא יתגדך
זן כל עמיה מברכתיה אשר לו כל תושבין
ת העולם בברכה וישרה
במצאנו

סעודת פורים

כִּן בְּשִׁלְחָן עַם כָּא זִי קִלְכָּה וְכֹאמֶרֶס מִיִּס וְכֹאמֶרֶס יִין וְכֹאמֶרֶס
 עִמָּן וְכֹאמֶרֶס מִקְוֶץ וְכֹאמֶרֶס בְּשִׁלְחָן עִמָּן וְכֹאמֶרֶס בְּשִׁלְחָן עִמָּן
 בְּשִׁלְחָן עִמָּן וְכֹאמֶרֶס יִין וְכֹאמֶרֶס בְּשִׁלְחָן עִמָּן וְכֹאמֶרֶס בְּשִׁלְחָן עִמָּן
 כִּן עִמָּן עִמָּן עִמָּן עִמָּן עִמָּן עִמָּן עִמָּן עִמָּן עִמָּן עִמָּן
 חִסְדָּה וְכֹאמֶרֶס בְּשִׁלְחָן עִמָּן וְכֹאמֶרֶס בְּשִׁלְחָן עִמָּן
 עִמָּן עִמָּן עִמָּן עִמָּן עִמָּן עִמָּן עִמָּן עִמָּן עִמָּן עִמָּן
 וְכֹאמֶרֶס הַנִּי מִכֹּחַ לְהַדוֹת מִלְכָּה וְכֹאמֶרֶס מִלְכָּה וְכֹאמֶרֶס מִלְכָּה
 יִשְׁעִי לְאֲבוֹתֵינוּ אִזּוּ וְכֹאמֶרֶס לְיִשְׁעִי לְאֲבוֹתֵינוּ אִזּוּ
 אִתְּ קִרְבֵּנִי לְחֵמִי וְרִיחַ נְחוּמִי לְאֲכֹל יְעֲרִי עִם
 דְּבִישִׁי וְלִישְׁתוֹת יִי עִם יִשְׁמִנִי אֲכֹלוּ דוֹרִים הַיּוֹם חֲדוּה
 יוֹם מִישְׁתָּה וְשִׁמְחָה מִצֹּה עֲלֵינוּ לְסִפְרֵי נִסִּי מִלְכָּה אֲדוֹנֵנוּ
 אֲיִשְׁרָבוּ בְּטָחוֹ וְכֹאמֶרֶס בְּטָחוֹ וְכֹאמֶרֶס בְּטָחוֹ וְכֹאמֶרֶס בְּטָחוֹ
 הִי זֶה מִישְׁתוֹת יִי כֹאמֶרֶס עִין אֲיִשְׁרֵי הַמִּסְבָּה וְכֹאמֶרֶס
 וְכֹאמֶרֶס הוּא סִבָּה הַסִּבָּה מִהַשְׁנָה מִלְכִּין מִצִּיל עַבְדֵּי וְכֹאמֶרֶס
 עַבְדֵּי מִחֹזֶק מִמֶּנּוּ וְכֹאמֶרֶס עַל מִאֲזֵנִי צִדִּיק מִצִּדִּיק
 צִדִּיק וְהַנְחָה לְמַדְנֹת עִי מִכִּין שֶׁלְחָן לְעַבְדֵּי וְכֹאמֶרֶס
 וְכֹאמֶרֶס כֹּל מוֹצִיא לֶחֶם מִן הָאָרֶץ וְכֹאמֶרֶס חֲמֹדָה מוֹצִיא
 מִיִּי מִתִּיקָה וְכֹאמֶרֶס כֹּמָה מִיִּי שִׁשְׁתֵּי לְדִשְׁתֵּי וְכֹאמֶרֶס
 דִּין הָאָרֶץ בִּי פֶּרוּחַ יִפְרֹחַ עֵץ וְכֹאמֶרֶס וְכֹאמֶרֶס וְכֹאמֶרֶס
 וְכֹאמֶרֶס שִׁכְרָה כֹּאז אֶפְתָּר וְכֹאמֶרֶס וְכֹאמֶרֶס וְכֹאמֶרֶס וְכֹאמֶרֶס
 יוֹם זֶה בְּחִזְרָה דָּגַל יִשְׂרָאֵל שׁוֹמֵר וְכֹאמֶרֶס וְכֹאמֶרֶס וְכֹאמֶרֶס

שמחו מלכים האזינו רוזנים ליי אנכי אשירה
 אומר היום ליזשב בסתר עליון יום זה קדוש
 הוא לאלהינו מה יצית ומה נעמית אהבה בתענוגים
 סעדני ואיש ענה ואיש ענה בחוקיך תמיד:
 ברשית ארביעה ראשים

הרומה ועישית שלחן
 ויקהל ויעיש את השלחן
 בחקותי

ישעיה מאו-
 ויהי דבר יי אלהי לאמר: כה אמר יי אלהי ישראל כתאנים
 הטובות האלה כן אכיר את גלות יאודה אשר שלחת
 מן המקום הזה ארץ כשדים לטובה וישמתי עיני עליהם
 לטובה והישבתים ארץ הארץ הזאת עביתים ולא אהרום
 ונטעתים ולא אתושש: ונתתי להם לב לדעת אותי
 כי אני יי ויהיו לי לעם ואנכי אהיה לכם לאלהים
 כי ישובו אלי בכל לבם:

תהילים מ יט יח צז צח קכד קכו

אני חבצלת השרון שושנת העמקים
 הביאני אלהי בית היין ודגלו עלי אהבה

ונתתי בחגוי הסלע בסתר המדרגה הראיתי את מראי
 הישמיעני את קולך כי קולך ערב ומראיך נאוו
 התאנה הנטה פניה והגפנים סמדר נתנו ריח קומי לך
 רעיתי יפתי ולכי לך

כי הנה הסתו עבר הגשם חלה הלך לו
 סמכוני באישיות רפרוני בתפוחים כי חולת
 אהבה אני

אפריון עשה לו המלך שלמה מעצי הלבנון
 מעין גנים באר מים חיים ונוזלים מן לבנון
 נופת תתופנה שפתותיך כלה דבש וחלב תחת
 לשונך וריח שלמותיך כריח לבנון
 וחכך כיון הטוב הולך לדודי למישרים דובב
 שפתי יענים

לכה דודי נשא הישרה נלינה בכפרים
 נשכימה לכרמים נפאה אים פרחי הגפן פתח
 הסמדר הנצו הרמונים ישם אתן את דודי
 לך הדודאים נתנו ריח ועל פתחינו כל
 מגדים חדישים גם יענים דודי צפנתי לך

מסכת מגילה
 יה צור עולמים על תורה יקריבו
 והקריב על צבח התודה כי יום פורים שושן
 מצד רשע וכח צדק
 הוציאה מצרים את ישראל ממצרים
 יעקב וישראל ויהי ביום ההוא
 יד הדור אדר האמירו
 יהודי הרים ושתה הבאר
 דוד נראה יששכרו
 בועזין טוב קילוח העיר
 פור צדק יש יחוד נצו
 הי שחר חדש יפוח יציצו
 מזמור לתודה ישיר כל צדו
 עת צמיר לאהינו רצוי בחדש
 יששכרו רם יאיר מצדו
 יפוח התמר הצדיק תקן ארחו
 סולו מזמירה כי יצא מפתחו
 זה עתה שדות והסמדר הוציא פרחו

שואת

ל

המחשבה ללכת וללכת

והמחשבה ללכת וללכת

והמחשבה ללכת וללכת

והמחשבה ללכת וללכת

והמחשבה ללכת וללכת

והמחשבה ללכת וללכת

המחשבה ללכת וללכת

המחשבה ללכת וללכת

המחשבה ללכת וללכת

המחשבה ללכת וללכת

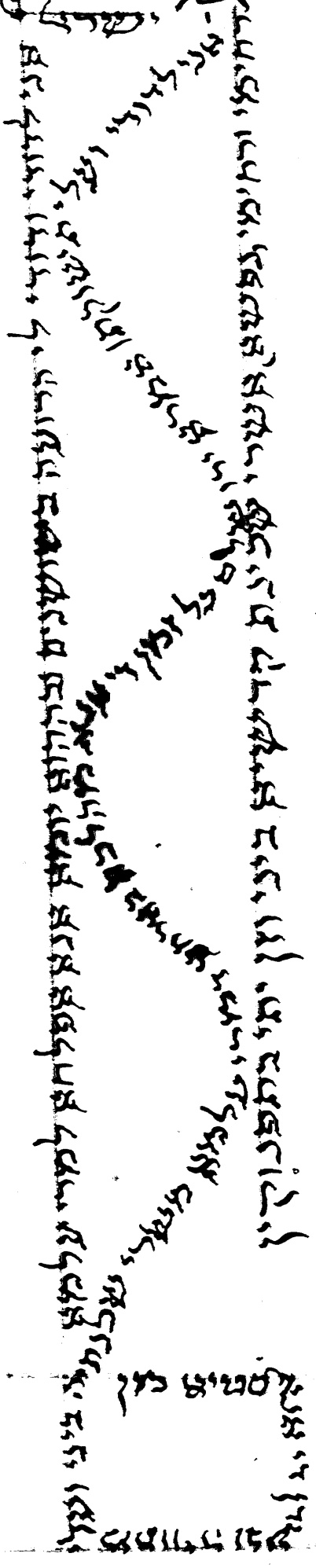
המחשבה ללכת וללכת

המחשבה ללכת וללכת

המחשבה ללכת וללכת

כ' לא שפיר אבול רוא דמלה בגין דתמברך כנסת ישראל וכלהו דלתא מתברכא
כ' ד' דתאמאר בגבואה כדנן אמר י' דעבדך ודא תקנן ממעין יסעדינך לא תמחל
עבד יעקב וישראל דא תרעימי ביה להודיעני קישטא ומלוי דתריצותא ולא יבטל
מקרויא דא למזהווי שקוקי דירושלים ולא יתבטל קל ביע וקל חדא קל חתנן וקל
כל דחדו על חדו ישתבח לעילא ותתא ד' אדר דא יבסם עלמא יפיק גאורא דאסותא
ברעא ושתא דברכתא ודשבועא מכלא

[illegible]

מחזור חורבן

בבית

ברוך יי על כל מעשיו הוד נצח עוד עשו צדקה נפש חושיו אשכנז
למקדוש בן היכלי בר יוחאי בר יוחאי נבזישו כהיום אך
אנא למצוא פדיום עוד זאת לנו פיוס צרת מזות לומר
עם נשחזת בר יוחאי

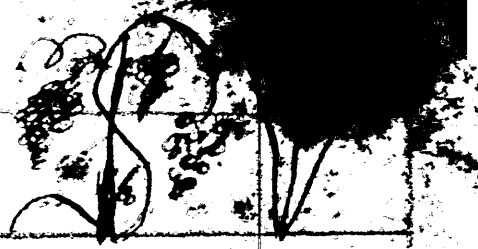
בר יוחאי לא כהמה עינו ולא גלה ביעונו אך על דור וענומן גם זאת
יי רבנו שופט בצדק נשחזתה עם נשחזת בר יוחאי
בר יוחאי אכזנת עזריה בקדושין וכל מצוה בזויה בת בחמה ויהודה
בעניה כזנו נלקחה אויה בורא עולמים ביה מעשיה טובים כאל
בר יוחאי

ב' היא אסתר נקראת למלך חמור על כל עני והלך היא גם החזיק בפלח
כזנו פנה אגא ילך ירושם יש כבר יוחאי

ב' א כפרתנו מהיה סגור עם נשחזתה תיהיה חגור וצר כי ישרא
א יסגור ומזוננו מלכנו יחגור לרוש א מצות יי כבר יוחאי
בי הן לחבר מזר ומתוק לא לענום יומר וכתנוק שלחן גערוך יפע
א לינוק וקרוב ירצה כי לבנו דור ימברך אדמה בזמן יוחאי

למזוד ליום גל לעומד על

פדות עיר זה מנדווי מעלילה בשנת
התקלז מספרדים התקסה מגזרת מלכות ה'ת"ת
התקלז ובשנה הזאת תרכז זכות אורצ'יט אסתר א' עזריה
רישבי להמנה מעיר ירושלים עד שיקים
חומותם לרגל שם על ארבעתם וטני בכורים
להביא בשתי ידיים
אלהים ידוד לשם יחוד בדחילו ורחימו ורחימו ודחילו
מה יחדים בשם כל ישראל

מלך נורא ואדיר מ' כמזוך נאדר בקדש יום מר
ומתוק מעורב רב לך יאמר זכרון טוב יהיה נישמר
זכות רישבי ופקדתו בפקדת ישועה ורחמים ובזנוח
הטוב אשר בעלוי לפני כסא כבודו יתמך בצרור
החיים ובמשכנות כזבטחים באן עדן בנועם י' של
מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא להשפיע לקק'
מהאר י' שפיע נישכחו להציל העיר להבא מכל
יסורי עולם ויהיה הלמוד הזה רצוי וירום הודו וינשא
עד העולם וקדן דוד מהרה יבוא לא לנו וינשא
מלכותו בישועתך כי לישועתך קויתי כל היום
ברוך אתה למדני חקין

בראשית עד ויהי אדם לגפיש חיה
אחר מוות עד כאשר צוה יי אלהים

ויקרא צו עד במדבר סיני

שלח טו עד בשגגה

עקב ועמה ישראל עד זרביש

נצבים והיה כי יבואו עליך עד סוף

וידבר יי אלהים לאמר דבר אלהים ואל בניו לאמר כה
תברכו את בני ישראל אלהם יברכך יי וישמחו

אשר יי פניו איך ויחונך ישרא פניו איך וישם לך שלום

וישמחו את שמך על בני ישראל ואני אברכם

וידבר יי אלהים לאמר פנחס בן אעזר בן אהרן הכהן

השיב את חמתי מעל בני ישראל בקנאו את קנאתי

בתוכם ולא כליתי את בני ישראל בקנאתי לכן אברך

הנני נותן לו את ברייתי שלום

ויעמוד ביז הכותים וביז החיים ותעצר המלגפה

וישב אהרן אלהים כדושה פתח אהל מועד והמלגפה נעצרה

ויהי בגסוע הארץ ויאמר משה קומה יי ופוצץ אויבך

ויגסו משנאין מפניך ובנוחה יאמר שובה יי רבבות

אלי ישרא

נביאים שמואל דה מלכים ג כה ישיעיה כו

עד למודי לקח: שם מ"ב עד ובישם ישראל יכנה
 ירמיה ג עד תשיעית ישראל שם ח' אסוף אסיפם עד
 חזקין כמור מ"כה חגי ב
 חזקין עד ע"פ פ"ו פ"א פ"ט צ"צ ק
 חזקין מקוצות א אבות ג אהלות יב תענית ד
 נדרים עוקצין ב מעלות ג זבחים ז
 שבת א עין ישראל לולב הגזול לולב וערבה
 לרשב"י ואדרה זוטא
 הדרן עלך הלמוד הזה לעלוי נישמח רשב"י והדרן עלך
 הלמוד הזה לעלוי נישמח רשב"י דעתן עלך הלמוד
 הזה למנוחת נפש כל שכבי ישראל ולעלוי נישמח רשב"י
 ודעתן עלך הלמוד הזה למנוחת נפש כל שכבי עכזן ישראל
 ולעלוי נישמח רשב"י לא נתנשי מזנן הלמוד הזה לעלוי
 הנשמות ובפרט נישמח רשב"י לא נתנשי מזנן הלמוד
 הזה לעלוי הנשמות ובפרט נישמח רשב"י מעלוי לעלוי
 להגין עלן בעלמא דין ובעלמא דאמי ירמי א"א שתוא
 הורתן א מזונתנו בעהז ויהיה עמנו לעהב רשב"י ר' לעזר
 בריה ר אבא אשר אור נשמותם יונקת מישלש ראשונות
 מדותין העליונות ור' אודה איש החסד ור' צחק אזור בגבורה
 ר' יוסי בר' יעקב הדור בתפארת ר' חזקיה בנצח ר' יסא ביהוד ר'
 חייא בצדיק יסוד עולם ור' יוסי במלכותן מלכות כל עולמים

וזכותם וזכות תורתם וקדושתם יעמיד לנו שם מחיל ומסלח
ומכפר לכל חטאתינו עונותינו ופשענו וחזרנו בתשובה
של ימיה לפניך ותכונן את לבבינו ביראתך ובאהבתך תמיד
ובכח הלאומי הזה יתעורר סוד תלת עשר מחילן דרחמי עלינו
ומאשר קרינו לפני כסא כבודך יעמוד לנו שומר הגדול
לקרוע כל גזר דין והרע יתהפך לטוב לנו ולכל ישראל
ובעיר יאיר ייפניו לנו לברך השנה הזאת לטובה
עם כל מיני תבואתה לפקדנו בפקודת ישועה ורחמים
וזכרנו לחיים חיים טובים ושלום מלכנו אהינו הגות
לחם לכל בישר כי לעולם חסדו לכללנו ולפרנסנו באריות
חיים וישנים להוציא ולתקן כל צוצות הקדושה שנתפוז
על ידינו ועל ידי כל ישראל מאז עד היום
ועתה יגדל נא כח יי בעבור כבוד נשמת רשבי זל לעורר
הרחמים הגדולים ועל כל כבוד שמך חתום תוקף הדין
לפתוח לנו שערי אורה שער ברכה וגו' כי אתה יודע
בישר ודם אנחנו וקצר כחנו להשיג עמקי סודות תורתך
ואין איתנו יודע עד כמה לתקן כל צונות השפע עזונו
לא ישיענו כי לישועתך קוינו יי קבל רינת עמך שגבנו
שהרגו נורא ולא יהיה עוד כוסך מבדיל וחיים ושלום תוסף
לנו עם כל ישראל עמך ורוח פני תבל תנובה והאר פניך אתנו
סלה יצעמל אים יצאבב יהיה יבק יעל ייאעב וילעלה
ייאוצ לאפולל צו וירנן בר יוחאי בתקון שבט

ערכ

על פניו רחוק פסוק ויעבד באלוהיו כל ימי חייו ויהי עמו ויהי עמו ויהי עמו

שם יחוד שמו יתברך מלכנו בארבע אות
 לו ביחודא שלים בעשם כל ישראל
 אה לי אהה על נפשי הן הזכין שמו
 על התורה ועל העבודה יום חדוש הלבנה חדש
 כי ינהן אכזרות טהורות כלי יקר שפה אמה
 דעת התורה תורת יי תמימה משיבת נפש
 לחקור עלה עבר ולתקן השתיד לומר דגני להם
 וגם שמוע בקולי למצוא פתח תקוה לצאת מטמאה
 לטהרה מזריזות לקדושה ופרק לייטין יקדימו למנחת
 לעורר אהבת דודי כאז בחתם אהר סיני להאיר
 עיני הישכל והראיה ושמחה חזקה עצרת הזהר
 יהיה על כל טוב אורד ימים בימינה עושר וכבוד
 בשמחה בידך אשר נחני יי אחד יש שישוני בזמן
 איהו הנביא על כל כבוד מצוה ובלא רפיון ידי
 שישוני יגדל בכח רוח חכמה ובינה דעת יראת
 שגביל התפארה ארבע יציאות תשוב הענייה
 תפלה צדקה כעני לפשוט את ידי לפנים ולהחמ
 מידו של בעל הבית בלא בושה פנים למישור
 הקסת ולא לחטיא בלמוד הזה תנכם סלה
 יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיהא שיעור
 זו שעת רחמים שעת הקשיבה שעת האונה
 ונקרא אף ותענונו נעתיר לך ותעתר לנו שיעלו לפני
 כסא כבוד שמו מלכנו ומה לכוס של ברכה
 תת תצל למחילה לסליחה למפרה מכל חטא עון ופישע
 עד השעה הזאת ולא יזכרו ולא יפקדו עוד לעולם

ויתחדש כנשר נעורנו ולבנו נשבר ונדכה יי לא תבזה
להורות לנו דרכי התשובה ולהעלותנו מטמאה לטהרה
ברחמים גדולים ולא על ידי יסורין וחולאים רעים לעשות
לנו לפנים מישורת הדין לותר לנו על הארש כמו שטהרת
את אבותינו בזמן הזה מטמאת מצרים ומזוהמת הנחש
יעשה יעמנו כמה שבהטחתנו יי נביא ייך הקדושים
בעת ההיא נאום יי יבוקש את עון ישרא ואיננו ואת
חטאות יאודה ולא תמצאנה כי אסלח לאשר אשאי
ונאמר עוד הבן יכיר לי אפרים אם ילד ישעישועים כי
מדי דבריבוזכור אזכרנו עוד על כן המו מעי לו רחם
ארחמנו נאום יי ונאמר כי יי שופטנו יי מחוקקנו יי
מלכנו הוא יושביענו ממה ושמ בתורת חסד לעבדך
באמת ולהגיד גדולתך ברינה
ועתה יגדל נא כח יי להצדיק דיננו עם כל ישרא
ממה שפגמנו לכבוד תורה קדישך הקמימה
אם מה שנתרשלו בקיום מצותיה או מה ששלמדנו
משלא למשמה ושללא בקדוש ופרקנו עול מעל
שכחנו וזלזלנו בכבוד לומדיה ופנינו חמדתנו
בהבלי העולם ואשר קטפנו מזלוח עלי ישיח ואשר
הרע בעיניך עשינו להגביר כח הקליפה ומנענו
הטוב ממנו קומה יי לנסה ידך ל תשכח ענינו
ותקן הצנורות הנשברים אשר לא יכילו המים
ושפיע יי בעירנו תשלח ופדה מישחת חיינו
להוציא לאור כל נצוצי הקדוש שש שנמפזרו בין
על ידינו בין על ידי שגאר עמך בית ישרא
וישוב הכל לאתנו הראשון וחזור לקדשנו במצותך
ותן חלקנו בתורתך שבענו משובך שמח נפישנו בישועתך

כאשר לאבותינו בחדש הזה צוית ובמעמד הר סיני
נגלת ונתת להם המן הבאר השלו תורה ומצות וירשת
להם ארץ זבת חלב ודבש והיו מקריבים לפניך בבית
מקדשך הקדוש תמידים כסדרך ומוספין כהלכתך
והוספת חכמה ותבונה בהם מכל העם אשר על פני
האדמה ואמרו כל הגוים רק עם חכם ונבון הגוי הגדול
הזה וזכות אבותם תזכור לנו ולזרענו עד עולם
ואת שכחנו גם בארץ מגורנו אוצר ברכותך גומל
ישראל תישמח צדיקים קבל רנתם על שמך מהרנו
נצח נועם גבורתך דגל יחודו כאז ישם בנו טל רצון
צנורות תפתח גאולות חזק קולנו בדבור טהור נהלנו
יעדך יאמרו גאולים לנו פנה זוהר קדושתו ישלחנו
קרוב ופזר צרנו ישועתך תצמח בידך הכל ופסיך
הדעת והתבונה והעושר והכבוד מלפניך השובע
והתבואה וכל צמח האדמה לחזה כל נברא כי אתה
מושל בכל ובידך כח וגבורה לעמוד הארץ על
בלימה ומי יעשה כמעשיך ומי יאמר לך מה תפעל
אנא יי פודנו וחיינו וראה כי אצלת יד ואין עזור
הנשמה לך והגוף פעולך חוששה על עמלך להבינו
בינה כנחל שוטף וכמזעין המתגבר והולך והאיר
שכלנו באור תורתך ותסיר ממנו כל פחד סכנה חול
מחלה עניות עלילות שלא יבטלנו מזמנה למצוא
דרך החיים זה שלום כאמור שלום רב לאזהב תורתך
ואין למנו מכישול ותרבה גבולנו בתלמידים הגונים
ואת ענוי מדרךך בזכות אבותינו שיעשו רצונך
לרחם על פליטתנו ופליטה עמך בית ישראל אשר
עיניך מי שוטטות בכל הארץ ואת מלכנו אשר המלכת
עלינו להיות לנו מעיר לעזור בערינו וישמחנו

למינן שמר הגדול היוצא מפסוק יי זכרנו ברוך וא
ין הר זה הא זה כי רב נתה וא יך בר רב
כי יל בא רר כיש א' תת ב'
ולא יפסק תורתך מפנינו ופה זרעינו וזרע זרעינו
עד עולם וכל רואיהם יכירום כיהם זרע ברוך יי
להיות בעלי מקרא בעלי משנה בעלי מדרש
בעלי תלמוד במצות ומעשים טובים ונהיה אנחנו
וצאצאנו וצאצא צאצאנו כלנו יודעי שמך
ולומדי תורתך לישמרה וקיים מקרא דכתיבין ביה
ואני זאת בריתי אותם אחר יי רוחי אשר עליך
ודברי אשר שמתי בפיו לא ימוש מפיו ומפי
זרעך ומפי זרע זרעך אחר יי מעתה ועד עולם
וכתיב כי אצוק מים על צמא ונוזלים על יבישה
אצוק רוחי על זרעך וברכתי על צאצאך וצמח
כבן חציר כערבים על יבלי מים זה יאמר ליי
אני וזה יקרא בשם יעקב וזה יכתוב ידו ליי וישם
ישרל כנה ויהי כחול זרעך וצאצאך מעיד
במעויותיו ולא יכרת שמכם מלפני נאם יי
אנא יי גלוי לפניך מצפוני לבבנו ורצוננו לעשות
רצונך אך השאור שבעסה מעקב זהו
מתגרה בנו ואבות התורה יהיה מגינה ומצלה
חרות על הלוחות חרות מה ושמ אתה מלכנו
יי צוה ישועות יעקב כי ישחה לעפר נפשנו
ואתה מוקימי מעפר דל להושיבנו עם נדיבי
עמנו ל הושיב עקרת הבית אם הבנים שמחו
הללויה ובכח סגולה הלמוד הזה לחבר תורה
שכתב עם תורה שבעל פה דודי לי ואני
לוהרועה בישויענים

יה איום זכור היום ברית אברהם אשר זרח בנו נעקד אשר
 נפקד וישרא מקורי אך חזה סולם וכן חלם והנמכר מפלחנן
 שני אחים משולחים ומקנא על שמך והנלחם והניחם א
 ארצך והאשה אשר נסא והציל את עמוסך ואב שבעים וכן
 נעים נותר לפניך והגבור ויטבור ואשר נדר למעניך ובתפלו
 נתעלה ונשח מזלכותך אשר נאן במנגן ובנו בנה מדרשך
 ובשדה מזחרישה מישך ועמו יצא ועלה ברכבך הבן אשר
 החיה וניכא על המחיה והלך לעומתך והנביא אשר החביא
 וכל הלך ערך ועיר ציון לבזיון להלך בחוקיך הלא לעולם
 דברך נצבים להללך קוראי ממעמקים א ישובו
 מזבלים זרקים להם לפתוח דלתותיך רצה נא
 התחנה ולכדני חקך וגם אנו בשמחה בשלום ובמוחה
 לקבל ברכה מועדך וחג זה שבועות תסיר רעות בחנינה
 למזבקישך וגם צרה יתהפך לשירה לרובץ את מדרשך
 ובקריה זה יבוא חוזה לגאול עם סגולתך

שמות טו פסוק כב	עד על המים
ויתרא כו	ג עד קוממיות
במדבר י	א לפי ישראל
דברים דועתה ישראל	כיהן לך כל הימים
	ב השמים לרוב
כו	טו כאשר דבר
ל	לתת להם
יחושע א	ח אשר תלך
כד	אשר במקדש
ישעיה ט	תעשה זאת
לח ט	אעלה בית
מד	ובשם ישראל יבנה
נב ד	וישען באליו
יחזקאל לא לה	נאם
לב יו	חלב ודבש
יחזקאל יח כח	וחיו
לז טו	בתוכם לעולם
תהלים א יט מה סח קיט קכד	
מישלי ג	וערבה שנתך
שיר השירים ז יב	תחבקני

פרקים הוריות אבות ו מנחות ז ח
אחדש רבותנו ג עקב אשר שמע אברהם בקולי ר' יוחנן ור' חנינא מרו' רון
אמרי' ב' ארבעים שנה הכיר אברהם את בוראו וריש לקיש אמר
ב' שלש שנים הכיר אברהם את בוראו כמנין עקב שמע אברהם בקול
ואו ר' יונתן בשם ר' יוחנן אמר אפילו ערובי חצרות היה אברהם
יודע תורתו שתי תורות שקיים אפילו מצוה קלה שבע"פ ר' סימון
אמר אפילו ישם חדש שעתיד הקדוש ברוך הוא לקראת לירושלים
היה אברהם יודע דכ' ויקרא שם המקום ייראה וכו' ושם העיר מיום יישמה

וכתב יקראנו לירושלם כסא יי ר ברכיה אומר בישם ריאודה אין
 כל יום ויום ששצין הקדוש ברוך הוא מחדש הלכה בבית דין של
 מעלץ מאי טעמיה שבעו שמוע ברונז קולו והגה מפיו יצא דאין
 הגה לא תורה שנה והגידה בו יומם ולילה דהריגה ועתה ישרא
 ינו יראת בג תריץ ותורה תריץ והתבות יראה ותורה תריץ ציצית
 תר חמישה גרודין וחמץ ששה קשורין הרי תריץ שצנים לבזעלה וג
 לכוסה ימי אברהם קעה שנה יצחק קפ שנה יעקב קמז וכשאתה
 כוללך נמצא בשר וכן מהלך שנים וארץ הוקם על כנגד
 קברות שבכל יום ויום היו מתים מיישרא ק' אנשים בא דוד
 ותקן להם קברות כיון שתקנם נעצרה המגפה על עולה
 של תורה ועול של קצרה כל תשא עון וקח טוב ונישלמה
 פרים שפתינו אחרו ישרא רבון העולמים בזמן שבית המקדש
 קיים היו מקריבים קרבן ומתכפרו ועכשיו אין בידנו לא
 התפלה טוב אמר יז תפלה יט ברכות הוצא משם ברכת המנין
 שתקנו ביבנה ואת צמח דוד שתקנו אחריו על שום
 בחג יוא ור סימון אומר קח טוב אמר יא נפש אחרו ישרא
 כשבהם קיים היו מקטירים חלבים ואברים ומתכפרים עכשיו
 הרי חלבנו ודמנו ונפשנו ירמז שתהא כפרה עלינו ונשלמה
 ויתן לה יי הריון בגימ' רעא שיעור מי מקוה מ סאה כל
 מי באר שכתוב בתורה וכמה בצים במקוה דאלפים וז
 מצאות ששים כל סאה קמ"ד בצים חלה מז בצים וחומש
 ומנץ למקוה שצריך מ סאה מי השלוח ההולכים לאט
 גמ' ארבעים ומפריש חלה צריך שיפריש א' ממ' וישלש
 וחושש מן התורה למנץ חלה אבות מלאכות מ חסר
 א' דכתב לא הדברים אה לו דברים ב הדברים ג הרי מ
 חסר א' ארבעים יבנו לא יוסף כנגד מה אדם וחנה האדמה
 ונחיש ופוחו חזל א' מי שום לא תוסיפו לבזבזות מליצי
 טובות ופוחו עונות מוטב שיבוא ב וידחו א' ששך באה
 ביש בבל טבל דמלא בזאת יבוא אהרן א הקדש וגו בזאת בוא

שִׁעְמוּד ה' יִשְׁנָה יִתְבָּרַךְ יִשְׁמְרוּ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים וְנִבְרָא
שֶׁבְרָא אֶת עוֹלָמוֹ בַּחֲכָמָתוֹ וּבִתְבוּנָתוֹ וּלְנַפְלְאוֹתָיו אֵין
חֶקֶר וּלְגְדוּלָתוֹ אֵין מִסְפָּר דֵּכ כּוֹנֵם כְּנֹד מַלְכֵי הַיָּם נוֹתֵן
בְּאוֹצְרוֹת הַהוֹמָיוֹת שִׁדְּיֵי הַיָּם הַיִּשְׁכּוֹר הַכּוֹפֵר אִישׁ כּוֹל זֶה
יִצְחָק שֶׁנֶּקְפָה עַל הַמִּזְבֵּחַ כֹּא שֶׁכָּל הַכּוֹפֵר לִכְפֹּר עוֹנוֹתֵיהֶם
שֶׁל יִשְׂרָאֵל בְּכִרְמֵי עֵין גִּדִּי זֶה יַעֲקֹב אֲבִינוּ שֶׁנֶּכְנַס בְּכִרֹּם
פָּנָיו אֲצֵל אֲבִיו וּלְבִישׁ בְּגָדֵי גִדִּי עֲזִים וְנִטְלָה הַבְּרִכּוֹת שֶׁהֵן
עֵין עוֹלָם רַחוּמֵיָא בְּשֵׁם רַחֲמָאֵי אֵין לָךְ חֶבֶב לִפְנֵי הַזֶּה הַזֶּה
יִתֵּר מִצְדוֹר הַבּוֹשֵׁם אֵיכָן הֵיא מִלֵּן אוֹתוֹ בֵּין יִשְׂדִּיָּה וְאֵל רַחוּמֵיָא
בְּשֵׁם רַל אֵלֵּי לִפְנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רַה הַצֵּרֶת לַמִּצְרִים
בְּבִכּוֹרֵיהֶם הַמִּצְרִים לֵהֶם בְּנִפְשׁוֹתֵיהֶם וְלִבֵּין יִשְׂדִּיָּה יֵלֵךְ כִּי צָד
הֵיא מִצְרֵי אֱנוֹמֵר לִי יִשְׂרָאֵל הַטִּמְזֵן לִי הַבְּכוֹר הַזֶּה בֵּין בְּנֵיךְ הֵיא
נוֹטְלוֹ וּמִטְמִינֵנוּ וְהַמִּלְאָה נִכְנָס וְנוֹגֵפוֹ וְלִבֵּין יִשְׂדִּיָּה יֵלֵךְ רַ
בְּרִכָּיָה אֵלֵּי לִפְנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בִּישְׁעָה שֶׁאַתָּה
מִצְרֵי לִי מִיֵּמֶר לִי בֵּין יִשְׂדִּיָּה יֵלֵךְ דּוֹדִי לִי אֶת נַעֲשֵׂה דּוֹדִי
וְרוֹאֵה אֵיזָה הוּא גִּדִּיָּה שֶׁיֵּשׁ בּוֹ שֶׁיִּכּוֹל לִוְחֹר לֵה
דִּי וְאֶת נוֹטְלוֹ וּמִמִּישְׁכָּנוֹ בַּעֲדֵי הַהֵד אִישׁ כּוֹל הַכֹּפֵר מִוּ
אִישׁ כּוֹל אִישׁ שֶׁהַכֹּל בּוֹ מִקְרָא מִיִּשְׁנָה תִלְמוּד תִּלְמוּד תִּלְמוּד
וְאֶגְדוֹת הַכֹּפֵר שֶׁמִּכְפֹּר עוֹנוֹתֵיהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל בְּכִרְמֵיָּה עֵין
גִּדִּיָּה אֲבֹת הָעוֹלָם שֶׁנִּבְרָאוּ אַחֲרֵיךְ כִּגְדִיָּים וְנִטְלוּ
הַבְּרִכּוֹת שֶׁהֵן עֵין עוֹלָם יִלְקוּשׁ יִשְׁעֵיהֶם נִטְלָה אֲנִי מִלְמוּד לְהוֹעִיל
אֵלֵּא מִן הַתּוֹרָה מִן הַנְּבִיאִים וּמִן הַכְּתוּבִים בְּדֶרֶךְ שֶׁאַתָּה דּוֹצֵה לִי לֵךְ
בֵּה מוֹלִיכִין אוֹתוֹ מִדֶּד לֹא תֵלֵךְ עִמָּהֶם וְנִקּוּם לָךְ אַתָּם מִדֶּנֶב אֲנִי מִלְמוּד
לְהוֹעִיל מִדֶּרֶךְ בְּדֶרֶךְ תֵּלֵךְ מִהֵנָּה אִם לִצִּים הוּא יֵלֵךְ וְלִעֲנוּם יִתֵּן חֵן
לִי הַיִּשְׁבֵּת לְמִצְוֹתֶיךָ אִם בַּחֲקוֹתֶיךָ תֵּלֵךְ אִם לֹא לִשְׁנוֹן תַּחֲנוּנוֹתֶיךָ
וְהֵאֱלֹהִים עִמִּי שׁוֹמֵר לִי וְנִקּוּם לִי הַיִּשְׁבֵּת לְמִצְוֹתֶיךָ וְיֵאֱלֹהִים עִמִּי אֶתָּה יִשְׂרָאֵל
אִשְׁרֵךְ בֶּן אֶתְפָּאֵר אֶתְפָּאֵר הַקְּבִיָּה אַתָּם עִשְׂתֶּם חֲטִיָּה אַחַת בְּעוֹלָם

דב' אה"ה אמרתה יום גם אני אהא"ב וי"ה אמירך היום ישראל
 ישמע ישראל ייאהנו ייאהד ורה"א מי כעמך ישראל גוי א' בא"א
 מי כמור באלים ייאהא אשריך ישראל מי כמור ומי גוי גדול אשר
 לו אלהים קרובים לע ישראל אומר כי תפארת עוזכז אמה ורה"א
 ישראל אשר בך אתפאר אכזר הקבה לישראל עד שלפ' ד' את
 אתכם ה' מלאכי ה' אשר תמלאין אותי ואומרים ברוך ייאהי
 ישראל מהנוץ ואמר בל העם אמין והלל ל"י ^{מגדומה פו} הקבה ייאה
 אמר לישראל בני הודו עמים שאני דן את העולם בארבעה פרקים א'
 בפסח על התפואה בעצרת על פירות האילן ברה"א כל באי העולם עוברין
 לפני כבני מזון בחג גדולים על המים ובאו שלשה פרקים יושב
 לדון דיני ממונות להעשיר או להעני להרבות או להכזע ט' אבל
 ראש השנה אני דן דיני נפשות אם למות אם לחיים כד' בתקיעת
 דרב ועל המזירות בו יאמר וגו' אם עשיתם תשובה לפני בל יסלם אני
 אקבל אתכם ואדון אתכם לכף זכות שישערי שמים פתוחין ואשמע
 תפלתכם שאני מעשה מן החלונות מצין מן החרדים עד שלש אחת
 גזר דין ביום הכפורים לכל נא' דרשו ייאהצא ו' עין ישראל קדושין
 אכזר רב יאודה אמר שמואל כל הארצות עיסה לאי ואי עיסה לבבל
 זוהר דף יב ב פקודא חזשאה עד ודוח נכון חרש בקרבי

פג ב וילך למסעיו עד ועל דא אדכר לאמריה ולא לאגני

קמא א יעבדוך עמלים עד וישמו אחד

הלל ב אסרי לגפן ושמור את נפישן

חלק ב קרב ארש קום אישלים פקודיק דמירך

ייאה ויעש בצלח דחפי יעלכלא

חלל לה פתח ר' לעזר אמר אתכם עוד עד ומפארת בני אבות

יעיז מהלכא דע ב מתנתיין כן יעמוד זרעכם ושמכם

רפז יצחק פתח כתפוח בעצי היער יעלבות

תקון עישרים נא ב בראשית עד שבע ביום ילדתיך

דב' ש' במדבר ואתה הפקד את הלויים אשר הם ממדת הגבורה על כן הם
סביב משכן השכינה שנא' סביב למשכן יחנו ומבואן תבין סוד
שבזירת המזקד יש שצוה ייתברך לכהנים וללויים כי גם לכהנים ואתה
ובניך אתך לפני אהל העדות להכניע כחות הטומאה ולהרחיקם
מסביבות ע' התורה ומצות אשר היא כשושנה בין החוחים וצריך
לשמור שלא יכניסו לפני ע' שיוע' להי זהו ישא' מי חכם וישמר
לה וימבוננו חסדי' י' כפי' ינה המלכות עולה ממדריגה למדריגה
בשהיא עולה עולה למקומה לאחר כי כפי' גדל האור העליון
א'נה יכולה לקבל האור פנים ובתפלל תפלתנו כוונה בא'ה
וס' בערב היא באה ובבוקר היא יושבה כנגד תמידין
כי שם י' אהרן מלמד שלא רצה משה להזכיר של הקבה א'
לאחר כ' דבר שהם כנגד פא אומ'ות כנגד פרישה ויהי בנסוע
עיקר גדול משי' למד לישיש ולא לישום פניה להיות זוכה לבתר
תורה וכח' לות המנה כל העוסק בתורה לישמה זוכה לדברים הרבה ולא
עוד לא שכל העולם כלו כדאי הוא לו ואומר בזוהר הקדוש תח
כל ברין דעלמא קודם דאתי'ה יבת אורייתא לישיש' הון תליין במזל
ואפילו בני חיי ומזוני אבל בת דאתי'ה יבת אורייתא לישיש' אפיק
לון מח' ונא דכב'ה ודא אאלמנא מאברהם ובגין דא כל העוסק
בתורה כראוי הקב' משיג' עליו: מעצמו ובכבודו זכאה חולק' ו
רבין עלמין דאנת הוא מרי' מלכ' זגלי' ריזין יהא רעוה קדמין
לסברה מזלין בפיכזו' להי' מא' ב' הא' קלא' ואנכי אהיה עם
פ'ך דלא איעול בכסופא קדמין וקדם ראשי' דברייתא מזמ'מא
דקישא ואזכה למישנן ע' בעלמא דא'ת' אביר' בראשית ברא
א'הים גמ' תורה נביאים וכתובים לומר כי התורה קודמת לכל ו"ל' ר'ת בכתב
ביעל כ' אחד ובזכות יעקב אבינו נתנה תורה שבת כתב ורבינו הקדוש
שהיה גלגול יעקב נכתבת תורה שבעל פה ואברהם מצר' כנס עותיו
עשה כל משמרתו ומעיד עליו הכתוב וישמור משמרתו מצותי חוק וס'

לדעת אלהים לדעת סוד שמותיו הקדושים לעשות המצות בשלמות
 ובאהבה רבה ובזבקות גדול בכתבך וכתבך ויום לז' שנה
 בעצמים מלמד יי לאדם דעת להורות אמרי בינה
 בשלושה כתרים נכתרו ישראל כתר תורה כתר כהונה וכתר מלכות כתר
 כהונה זכה בה אהרן שנא' והיתה לו ולזרעו אחריו בריית כהונה עולם וגו'
 כתר מלכות זכה בו דוד שנא' זרעו לעולם יהיה וכסא דכישבוש נגד
 וכתר תורה הרי מונח ועומד ומוכן לכל ישראל שנא' תורה וגו' כל בני ישראל צוה
 לשלם יבוא ויפול יקראו תאמר ישאומם הכתרים גדולים מכתר תורה והא
 בי מלכים ימלוכו ורוחבים יחקקו צדק ביישרים יעשו והא למדת שנתר
 תורה גדול מישניהם א"ח ת"ח קודם לכהן גדול עם השמים שנא' יקראו
 מופתים מזהה גדול ששפנים לפני ולבנים אין לך דבר ומצוה מכל
 המצוות בלך שהיא שקולה כנגד למדות התורה לא תת כנגד כל המצוות
 שהתלמוד מביא לידי מעשה לפיכך התלמוד קודם למעשה במה היה
 לפניו עשיית מצוה ומה אם אפי' שיר למצוה להעשות עי' אחרים לא יפסיק
 התלמוד והא' לעשה המצוה ויחזור לתלמוד ונבי שמקיים את המורה סופו
 לקיימה מעושר וענין זה מפורש בתורה והא' תחת אשר לא עבדת את
 יי אין בעש במחא ובפזוב לבג מריב כל יא' למען עונותך ולמען נסותך
 להשיבך באחריתך ויאמר יי כתוב בשם ושיר
 לכבוד התורה תודתו לומר לא להיות גלמוד יי משיב ישובות

כֹּה בָּזִין כְּנֶסֶת מִדְרָשׁ לִי וְרַבִּי תַלְמִידִים סִפְרִים עוֹד זִין אִיז עוֹלָם עֲפָרָתָהּ 30
הֵן שְׂבוּעַ זְכוּרֵן בְּרִית אִיז זְכוּרֵן בְּרִית רַאשׁוֹנִים הֵן סִדֵּר קִלִּי אֲשֶׁר
לִפְתָּח תִּתֵּן שְׁנֵים תַּחַת עוֹל תְּמוֹחֹת הַנִּכְתָּבוֹת מִקְדִּישׁ בְּקוֹדֶשׁ וְהַשְׁבִּיעַ
מִקְדֶּשׁ הֵן גִּיסָן הַמַּחֲלָה וְשִׁלְשִׁים יוֹם בִּישָׁנָה חֲמִשָּׁב יִשְׁגָּה יוֹם כֹּה תִבְרַכְנוּ אֲבוֹתֵינוּ
הַתּוֹרָה עַל כֵּן יִזְכּוּ יְיָ לְשׁוֹבָה אֶת אֲבוֹתֵינוּ וְאֲבוֹתֵינוּ מִעַם קְדוֹשׁ וְנִתְּנָה
יְשֻׁבֵּעַ בְּרִכּוֹת עַל שְׂבִיעַ וְעַתָּה לֹא אֲבָרִים בִּישׁ יַעֲזוֹר וְנִשְׁבַּחְתֶּם מִחֵלֶל יֵה
גְּדוּלָּה מַדָּה טוֹבָה וְרַב חֶסֶד מִטָּה כִּלְפֵי חֶסֶד דָּגֵל הַיּוֹם הַיּוֹם יְיָ לְעוֹלָמוֹ
לְהוֹצִיא שְׁלֵשׁ יְסוּדוֹת וְיוֹם וְיִבְרָא לְהִים אֶת אֲדָם בְּצִלְצוֹ וְיִבְרָךְ
אֲבוֹתָם לְהִים וְיִשְׁמַח לָהֶם פָּרוּ וְרַבּוּ וְגוֹ הֵן אַרְבַּעִים יוֹם זְכוּרֵן כְּמֵה
כְּעֵלֹת טוֹבוֹת לְמִקְדָּשׁ עֲלִינוּ וְאֵה לְחִמּוֹ עֵנֶה דִּי אֲכִלּוּ אֲבוֹתֵינוּ
לֹא צִדְקָה וְצִדְקָה תַּצִּיל מַלְאוֹת קוֹ מִיְסוּרִין בְּיָדֵינוּ וְיִחְשַׁבֶּיהָ
זֶל הַתַּפְּלִל עַל יְהוּדָה וְיִהוּדָה הַתַּחֲנִן עַל הַגּוֹלָה תַּפִּלַּת דְּנִיז כִּי עוֹד
יִרְדְּמוּ לָם לְחִלּוֹת וְחִרְבָּה וְלֹא מִקְדָּשׁ בִּישָׁה וְגַם כִּי
תַּחַת עוֹל שְׁרִים וְרַעֲשִׁים אֲמַר הַגִּבִּיז מִפִּי יְיָ וְהַתַּפְּלִל
עַל שְׁלֹשׁ הַעֲזָר וְהֵן אֵה גַם זֶה בְּהִיוֹתָם בְּאֶרֶץ אוֹיְבֵיהֶם לֹא
מַצִּסְתִּים לֹא גְעֻלָּתִים לְכֻלּוֹתָם וְהֵן יוֹם שְׁרִיבִי רַבּוֹת פִּיּוֹת
דְּבָרִים וְגוֹ וְעַתָּה חֲבִיב מִדְּכִל לְבוֹא עַד יְיָ כְּקִרְבֵּן אֲשֶׁה
וְכִסּוּרִיָּה כִּי אֵין מִקְדֶּשׁ וְהַעֲבִיר עַל שְׁכֵמּוֹ מִעַם אֲשֶׁה יְתוֹמָה
וְלֹא כְּרִיָּם לֹא פְרוֹת וְלֹא תוֹרִים אֶךְ יָדִים וְאֲבָרִים נִלְאִים יוֹם
מִחַר שְׁכֵמּוֹ נִרְאֵה בָּזִין אִם לְעוֹלָם עֲכָד לֹא עֵנֶן לְחִזְקִיהָ לְמַרְדֵּי
וְאַסְתְּרָא יִגֵּן עֵתָה לְמַר דָּחִי וְאַסְתֵּר בְּקִלִּי זֶה וְבִינָהּ בְּגוֹלָה
בְּגִין יְרוּשָׁלַיִם וְהֵן יוֹם מִצָּה בְּרִכּוֹת וְחִיִּים לְמִקְדָּשׁ וְיִזְכְּנוּ לְוָלֵד עֵץ
וְלִכְתּוֹת הַשְּׁנָה בְּכָל פִּיגָה אֲנִי חוֹנְנָה כִּפּוֹר לְבִי אֲסַתֵּר חֲנָה וְאֲנִי אֲמַר
לָחֵם יְעֲלִינוּ וְכָל הַחֲמִין עַד לְעוֹלָם הַבָּא לְבָרַךְ רֹאק עַל הָאֶרֶץ עַל הַכִּיִּים
וְכִי אֲנִי אֲבֹתֵינוּ מִלְּצָרִים יִרְאֵנוּ אֶת לְשׁוֹבָה עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁכֵמּוֹ וְגוֹ
לְמַעַן אֲנִי אֲבֹתֵינוּ יִהְיֶה אֶת הַבְּנִים וְגוֹ כְּשֶׁעֲנִית לְאַבְרָהָם בְּהַר הַמּוֹרִיָּה וְגוֹ
לְמַעַן אֲנִי אֲבֹתֵינוּ יִשְׁכַּח וְגוֹ חֵי יִפְתָּח הַשְּׁמַיִם מִשְׁבַּח רִחוּ יִזְכְּנוּ

כה בזיו כנסת מזרש לוי ורבי תלמידים ספרים עוד זין איז עולם קברות
הן שבוע זכרון ברית אי"ם זכרון ברית ראשונים הן סדר קלי' אשר
לך תתע שנים תחת עול תוחכות הנכתבות בלקדימין בקודש או בשבוע
בקהודש הן ג' סך המולה ושלשים יום במשנה חמש יום. כה תברכו אברהם
התורה על כן יזכור ^{לשם} לטובה את אבותינו ואבותינו מעם קדושין וכתובה
שבוע ברכות על שבוע ועמה לו אברים במשעור ומשבתם מהלל יח
גדולה מדה טובה ורב חסד מטה כלפי חסד דגל היום ^{יסוד} לעולם
לחיים אשר יסודות ויום ויברא להם את אדם בצלצו וגו' ויברך
אותם להם ויאמר להם פרו ורבו וגו' הן ארבעים יום זכרון כחה
כעלות טובות לבקום עלינו ואה לחמא ענה די אכלו אבותינו
במצרים וארבעים יום נרקם הולד ואמין ב ^{לשם} ויחשביה
לו צדקה וצדקה תציל מצלות קו' מ'סורין ^{לשם} כעשה ויעקוב
זל המפלל על יהודה ויהודה המהגן על הגולה מפלת דניל כי עוד
פרק ^{לשם} לחלפה וחרבה וזו בקובצות בישיה וגם כי
תחת עול שנים ורעים אברהם הגבי' ^{לשם}

התן מנוחה ללכל עמך תשוב תחיינו ונחיימם

תחזק רעים תשקיט זעמך תקום מרחם את ירושלים
תציל לכל הקוראים בשמך תפקוד לב כל נברא מהשמים
תעוז ימין עוזך להצילנו תסיר השוררים שבור עלנו

תגחם גחום עמך בחמלתך תללוך לעולמים בטוב חסדך

תלין בתוך משכן זה לבנוחמך תכיר הבאים במשפטך

תשייר לבבנו ליראתך תטיב לי טובים רעה מעבדך

תחמול יום יום נחם אנו צאנך תזכור ברית אב אם לכל בנין

תוציא אסורים כאחרתך במצות ומחילה לשבעתים

תזרוש שלום העיר לכבודך תגדל שמך כנסים קמומים

תבוע מעינות רוב תבואתך תאיר באור גה בזיז קרנים

חושנה נא גומל צדקותך קבל ברצון את תפלתנו

על המים

בה

לה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשׂוֹב
 אֱלֹהִים אֲרִיֶּץ וַיִּשְׁכְּמוּ וְכָל יִשְׁיַח הַשָּׁדָה טָרָם יִהְיֶה
 בְּאֲרִיֶּץ וְכָל עֵשֶׁב הַשָּׁדָה טָרָם יִצְמָח כִּי לֹא הִמְטִיר יי אֱלֹהִים
 עַל הָאָרֶץ וְאָדָם אֵין לְעֵבֹד אֶת הָאֱדָמָה וְאִי יַעֲלֶה מִן
 הָאָרֶץ וְהַשָּׁקָה אֶת כָּל פְּנֵי הָאֱדָמָה וַיִּצְרֶה יי אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם
 עֶפְרָם מִן הָאֱדָמָה וַיִּפְחֵהוּ בְּאֶפְיוֹ נִשְׁמַת חַיִּים וַיְהִי הָאָדָם לְנַפְשׁ
 חַיָּה

ט וַיְבַרֵּךְ אֱלֹהִים אֶת נֹחַ עַד וּבִין כָּל בֶּשֶׂר אֲשֶׁר עַל הָאָרֶץ
 יַח וַיֵּרָא לֵאמֹר יי וְלִישָׁרָה בֶּן

כא וַיִּפְקֹד אֶת יִשְׁרָאֵל יְמֵי רַבִּים
 כד וַאֲבִרָהֶם זֶקֶן לְחַי רֹאִי
 כו וַיִּזְרַע יִצְחָק הַיּוֹם הַזֶּה

כז וַיִּשָּׂא יַעֲקֹב רָגֶל
 שְׁמוֹת בְּ וַיֵּלֶךְ אִישׁ וַיְהִי בִישְׁלָח
 ל כִּי תִשָּׂא לְדוֹרָתָם

וַיִּקְרָא אִם בַּחֲקוֹתֵי קוֹמָתֵי
 טו וַיִּדְבֹּר יי אֵל מִשְׁעָה עִם טַמָּאָה

בַּמִּדְבָּר כִּי וַיִּבְרָא בְנֵי יִשְׂרָאֵל מִעֲבַר לִירְדֵן יַרְחוֹ
 דְּבָרִים לְכָל הַמִּצְוָה כִּי הָיָה
 עֲקֵב בְּעֵת הַהִיא לְתַת לָהֶם
 כִּי הָאָרֶץ דָּבַר לָכֶם

כח וַהֲיָה אִם שְׁמוֹת וְלַעֲשׂוֹת

יֵאֱשָׁנוּ טו עַד יִי שׁוֹפְטִים הַ עַד תִּדְרֹכִי נַפְשִׁי עוֹז

שמואל ט

ב' כב

מלכים א' יז

ישעיה' ואמרת ביום ההוא

ל' כ' יעם בציון

ל'ה יישושם

בזא ואתה ישראל עבדי

מזר ועתה ישמע

מזח כה אמר יי גולך

מזכ כה אמר יי בעת רצון

נה יעד נו נח הלוא פרס

סג חסדי יי

ירמיה יד אשר היה

לא בעת ההיא

יחזקאל לד כי כה אמר יי

לו לכן אמר לבית ישראל

מז ויישיבני

הושע ז לכו ונשובה

יזל ב' א' תראי אדמה

ד והיה ביום ההוא

זכריה ח ועתה לא כימים

י ישאלו מיי

יד והיה ביום ההוא יצאו

תהילים כג מזו סג סה עב עז פה קד קז קמז

איוב כו שיר השירים ד נרד מאדיו מים רבים סוף

נחמיה ט

לעלות בבמה

לא יעשו של שם הגבורים

יזרעאלה

קדוש ישראל

ירפא

ונסו יגון ואנחה

ישראל בראה

להם

ויזובו מים

ירחם

משמוע

עד מאד

לא תנחנו המאס

הפנה

נאם יי

דברתי ועשיתי

לתרופה

וכטל מישכים הולך

יבמי לעולם

ויי ישוכן בציון

בישעריכם

עשב השדה

ושמו אחד

משניות ו של צענים גופה של בהרת א מקוואות
א תענית (פרקים א) ידים א

כילא המטיר מטר מישקה ומרוה ומזגל ומעדן וממשיך מאי קראה תלמיה
רוה וגו כי לא המטיר יי להים שם מלא הזכיר על עולם מלא בשם שהזכיר
שם מלא על עולם מלא הזכיר שם מלא על ירדת הגשמים שלשה דברים
שקולין זה כזה אדם ארץ מטר ושלשתן מצאנו אותם ללמוד ששם אין אדם אין
מטר ואם אין מטר אין ארץ ואם אין שניהם אין אדם ואם אין עולם לא נברא
אדם לא לעמל זכה עמלו בתורה לא זכה עמלו בארץ אישיר אדם שעמלו
בתורה ואדם אין וגו למלא אדם אין בריה כרומה לארץ להמטיר עליה
שנא להמטיר על ארץ לא איש ואדם אין מתחילה ואד יעלה מן הארץ
וחזר בו הקדוש ברוך הוא שלא תהא ישותה לא מלמעלה מפני ארבעה דברים
כופני בעלי זרוע מפני להדיח טללים רעים ושתהא גבוה ישותה מעמק ויהיו
הכל תולין עיניהן כלפי מעלה שנא לישום שפלים לחרום ומדיחן הארץ שותה
ר' אליעזר אומר מימי אקינוס שנא ואד יעלה מן הארץ אל ריבל ואם מי אוקינוס
מלוחין הם אל ממתקים הם בעבים דכתיב אשר יזלו שחקים היכן הם נולדין
בשחקים ר"ל ממים העליונים דכ למטר השמים תשמה מים והעננים מתגברים
מן הארץ ועד הרקיע ומקבלין אותן כמנפי הנוד דכ יזקן מטר לאדו וחושרין אותו
בכברה ואין טפה א' נוגעת בחברתה דכ חכמת מים עבי שחקים למה קורא אותם
שחקים שהן שחקים את המים דא כדקין הללו של בהמה ר"ל אין עננים לא מלמעלה
שנא ואח עם ענני שמים דל אין עננים לא מלמעלה שנא מעלה נשיאים מקצה
הארץ על דעת דל לאחד שכבוד את חב דרב חביית של יין וקנקנא ללל לאומר
לחברותן לי סאה של חיטין אל תביא קופתך ומדוד כך אומר הקדוש ברוך הוא לאחך
אייתי ענגך וקבלי מטר חמש שבועות נקראו לו אד ענן נשיא עב חזיז עב
יש הוא בעבב את הרקיע אד שהוא שובר לב על שעררים ענן יש הוא עושה את
הבריות עננים לו ולו נשיא יש עושה את הבריות נשיאים לו על לו חזיז
שעושה חזינות לרקיע ומשדה רוח הקודש על הבריות כדא חזון ישעיה
ד שבועות נקראו לארץ כנגד ארבע מקופות ארץ מכל ארבעה ארץ

בנגד תקופת ניסן שהיא מריצת את פרומיה תבל כנגד תקופת תמוז שמתחילה
את פרומיה אדמה כנגד תקופת תשרי שהיא ארץ עשויה בולין בולין של אדמה
אדמה כנגד תקופת שבט שהיא מזריקה את פרומיה ואדמה וגו' עלה שבר מן הארץ
מיד והשקה את כל פני אדמה וכה"א יעריף במיטת שבת בריית את ערסן מיד
המטר יורד והשקה וגו' הכל מתברך בל"ל מתברך והפרד גושים מרווחים
ומזבי שחין וחולין מרווחין ואביד יהם רפים עליהן והשקה וגו' אין הארץ שונה
לא לפי חסותא צ"ע מה יעשו שרשי חרוב שרשי שקלמה שרשי ח'טים
בזקעים בארץ חמישים אמה שרשי גפנים תאנים בוקעים בצור צ"ל
אחת לל"ז תהום עולה ומשקה אותה שגא' אני יוצרה לרגעים אשכנא
בישעה שהמטר יורד עושה פנים לאדמה ואד"ל העבים שואבים מים
בין הים שגא' מעלה נשיאים מקצה הארץ ובכל מקום שיפקוד להם המלך
שם הם מגשימים מיד הארץ מעוברת וצומחת כאשר חלה וגו' אבל
בשרוצה הקדוש בריוך הוא לברך צמחה של ארץ ולמן צידן של
בריות פותח אוצרו הטוב שבתשמים וממטר על הארץ שהם מים
זכרים מיד הארץ מעוברת וצומחת של ברכה שגא' פתח יי לך את
אוצרו הטוב וגו' ר"ל פעם א' מכל חדש ואחד שם סילוגות עולים מן
התהום לשקום את כפא' שגא' ואד"ל כמזה גשמים יורדים ויהיה אדם
צריך לברך ר"ל בשם ר"ל ור"ל בשם ר"ל במחלה כדי רביעה ובסוף אפילו כל
שנה ר"ל בשם ר"ל במחלה כדי רביעה ולבסוף עד שידחו פני הקרמיד
יי ברי בשם ר"ל בשם ר"ל במחלה כדי רביעה ולבסוף כדי שתשרה פי מגופה
והלא כמזה גשמים יורדים ואין פי מגופה נשרת לא תהא נראת כאילו
שדויה כיצד צריך לברך כהדא דמגנן על הגשמים ועל הבשורות טענות
הוא אומר בריך אתה יי אלהינו מלך העולם הטוב והמטיב לב בשם ר"ל
מיימי לה מזה כא' מים קרים על נפש ע"פא וישבועה טובה בארץ בארץ
מה ישבועה טובה בריך אתה יי אלהינו מלך העולם הטוב והמטיב גם מים
קרים בריך אי אנה הטוב והמטיב ר"ל כדין מברך יחזקאל אבא יתברך
יתרומם ויתגדל שמוך מלכנו על כל טיפה וטיפה שאתה מוריד לנו

שכחנו אתה זן לו מלך ריבשש שהיה מורידן במזדה שגא כי יגרע נטפי מים
המלך וגרע מערכך ריבי סליק למבקרי לדי מזגללך שמע קליה מברך לך
לפים ורבי רבבות ברכות והודאות אנו צריכין להודות לישכך הגדול מלכנו
ועל כל טיפה וטיפה שאתה מוריד לנו שאתה מושלם גמולים טובים לחייבים
אל כן הוה ל' סמון מברך אל' המן אכרין על הזול שהוציא לטולם ועל
השבוע שהוציא לטולם ועל הגר שחוספת במרימה מברך ברוך אי אמה
הטוב והמטיב ואי ועננן יקרא הוה כחית מתחות בורסיה יקריה ומלי כחיה

מן אוקיינוס והדר סליק מן ארעא ומחית מטרע ומשקי ית כל אפי אדמתא
ימחר מאמרי מסכת תענית זוהר דף י"ז ויאמר להם יהירקיע עד

לג מקוה הבאים דא צדיק

קמא ויעתק יצחק מישם

קנאב וירא והנה באר בעדה

קפג ב ומישם בארה

ישובה דעלמא

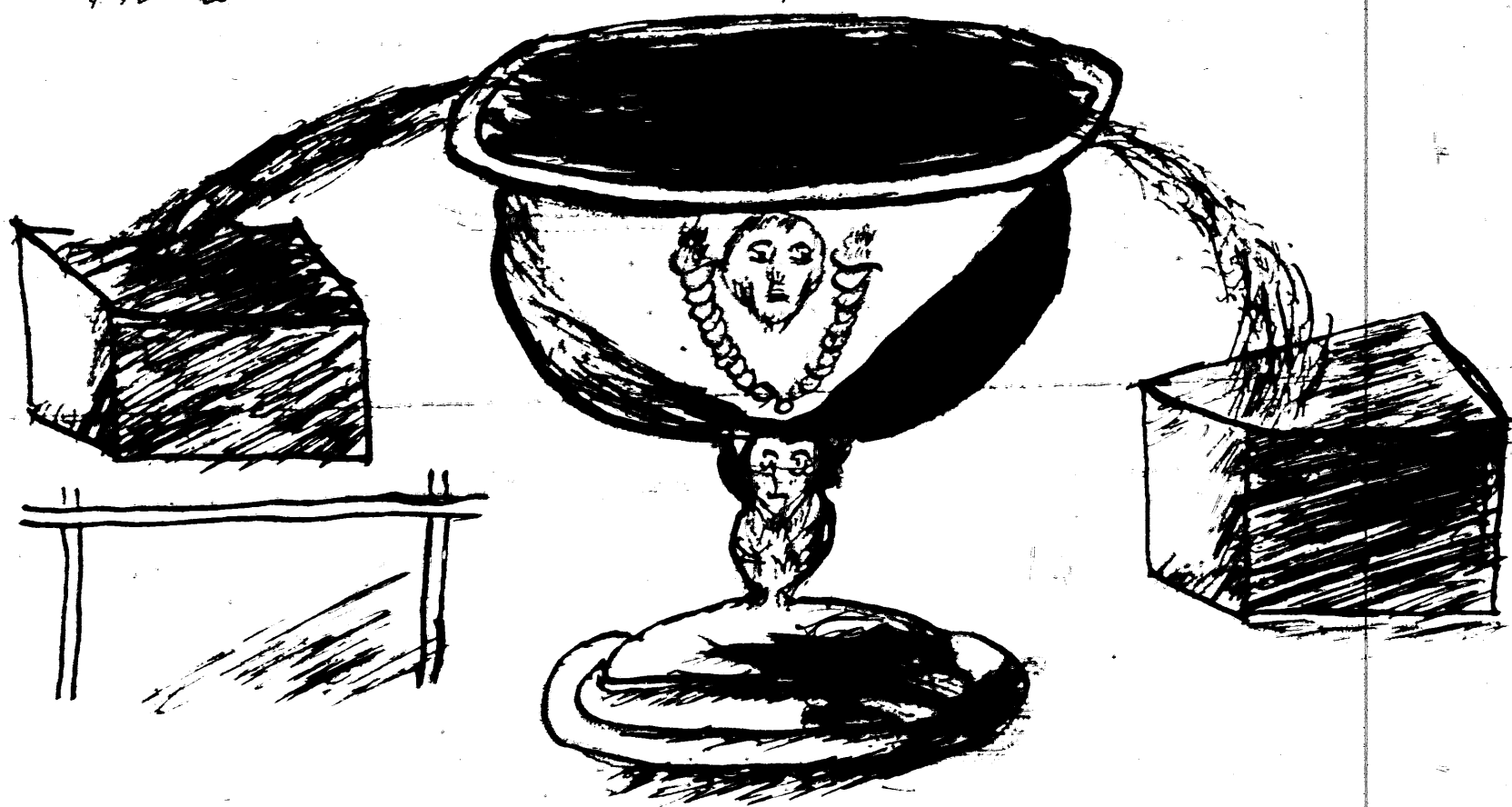
והא אתכזר

שמא רחובות

וישב על הבאר

כידע עכזי

אם גשם ואם מים תנה ל' מן השמים
הארץ מוציא פריה יחיינו מיומים טהר אדמה נודה
ברחוק ידים אתה י' תרצה בביטוי שפתים
ויאמר תפלות נמצאים על המים כרצון ויוסף (זכות המורה הנמשלת
למים זה המורה זה) יום זך סיון לסדר אמר אלל בנס אלה

יי תשמעוה קשיבה רינתנו למענך כי אל רב חסד לחזה כי בארץ לא הי^ו
 יי שעה קול שיחנו רחמיך טובים יועה נאמן אנו צאנך להשקית צמאנו^{אישם}
 בהם על פני אדמה גשם

יי ראה ענינו שכן נקרא עלינו מחבל חישך קו אשר נפגיע על יושר
 מן השמים לא יכלה גשם

יי ב'טה וגדור פריצה אל תשטפנו במרוצה נוטף גשמי נדבות כהרה
 דברך חרץ ונתתי בעתו גשם

יי העתך ופקידלתך הדורש היום לעבדך לא ישובו ריקם מיחליך
 כי קול ה' צון הגשם

יי פודה בזכר שבועת הורים אתה אנשי צרת הרים ונתת בגלגל
 המאורים ולא יעצרכה הגשם

יי ענה תענה בצלותיך לפני כל יודעי דת ודין להצילנו מכל
 ביעלזין האומרים לא תראו רוח לא תראו גשם

יי סלח מחול כפר בלתי במים מי כותב ספר כח מי ישאמר
 אנכי עפר ואפר עת תת במשמים גשם

יי נער צמא עבד או אמה בן או בת איש או אשה רץ
 אל המים ירוצו העבים ויזובו גשם

יי מי נשמע כמורך צו גם אבן נמוכה היום יודע יי שמעו
 וסלחו ורוח צפון תחולל גשם

יי לזכות כל צדיקים חסדך תאציל לעאקים אתה אל בורא
 שחקים יחל לא העננים גשם

יי באז לויים בדוכן וכזשה הקים המושכן הכל היום יהיה
 מחוקק ישובו העבים אחר הגשם

יי ישים שכל להבין תורת יי תמימה זכות חכמים וקדושים
 עובדים באימה לטייב כרם אילן וקמה בירידת הגשם

יי טוב ומטיב לכל בכל מכלל כל בסדר עליאם עונותינו מחול
 בעבור זה עלינו יהיה הגשם

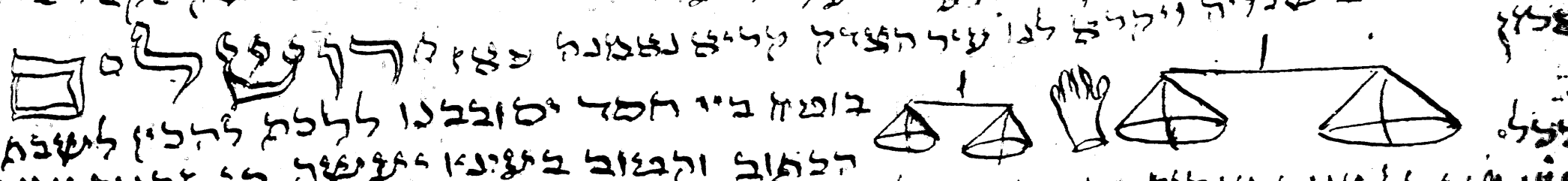
יי חקרנוה כן היא מעיז בצאתי ובבואי עמדה לאבותינו גם

כמה מעלות טובות למקום עלינו בימים האלה בזמן הזה חייבים
אנחנו לספר נפלאות שם ידור גם בארץ ישריינו כי בעבור
חטאנו מניעה טובה ממנו וזרים אוכלים בטוב מן ממנים ישונים
אזה לנו אלהים לפניך תחנונים איך כיי להתיר אסורים
א. מנחה עניה לקחת מזבח חידה חסדי יי בלתי מקספר שיח
יושפר כל דכפי ית ויכול יום יום בחדו ישי יאה שני
למעלותא מפרחי אדמה דישא ירק עש ותבואה קטניות
צמחים פרחים פרי אילן ופרי אדמה וענבי כרם למר מזה נשתנה
לועיר ומדינה מהרים ועמקים מגבעה למישור וברכת שיהיינו
מתוקנת על כל חדוש אך מה מזרור כורך כי עצם בעצמנו ובצר
בשרנו פילו כלנו חכמים כלנו נבונים כלנו יודעים את התורה
עבדים ה' לנו לפרעה במצרים ויוציאנו יי אלהינו מישם כי מזרור
חיי אבותינו ועשה יי מישפט צדק מצוה עלינו לספר בייציאת
מצרים וכל המרבה לספר הרי זה מישובח מצה שאכלנו בפסח
למנו וללוי למי שעשה לאבותינו ולנו כל הנסים האלה ונתן
תורת חיים בהר סיני להוציאנו מחשכה לאורה מאפלה לאור
גדול מישעבוד לגאולה ונאמר לפניו הללויה עוד זה מדבר וזה
בא על חרבן פעמים עיני עיני יורדה מים גולים בארץ ציה
עד עלינו הרחמים והסליחות מן שמיא שפען כצמח
למען תזכור את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך
ימי חייך העולם הזה כלימי חייך להביא לימות ה' שיח
ברוך המקום ברוך ברוך שנתן תורה לישראל ברוך הוא ובחן
בחיים למשאתיה אתה וזרעך היא שעמדה לאבותינו
ולנו שהקדוש ברוך מכל צרה מצילנו על אחד כלה
וכזה טובה ~~לכל~~ כל פלם למצות עלינו במשביל ישר
משפיע המזונות וברכה רבה בארץ תבואה ופירות
והינם מלצתם להמנות געאומה נשכיה כל הברך את שמיא
יי אלהינו לשאול שאלה וחייהם הם הכללות מחסדי יי הנאמנים עד ירועים
תפארת לעירם

אילו הוציאנו מצרים ולא עשה בהם שפטים דיינו על אחת כמה וכמה
שובה מכופלה וכפולה עלינו הוציאנו כמצרים עשה בהם שפטים
עשה דייב להיהם הרג בכוריהם נתן לנו את מצותנום קרע לנו את
ארבעים שנה האכילנו את המזן נתן לנו את המורה הכניסנו לארץ
בנה לנו את בית המקדש לכפר על כל יצאותינו ועלתה
סנתה ירבים הן מדרש בית הכנסת עם שלש אב עיות לזם ישריות
לכ כילה היצא פינו מלש שירה אילולי צרה לבתוב כל חדוש
על נקדיהם בזה הארצה כי לוי יאה לחזור במהרה לתקן כל עולה
אילו ירבה אילו חדש דגן וחטה ולא כוסמת ושעורה דיינו
אילו חדש ערש ופולים ולא גז וקטנים דיינו כי נשאו שלום ירושלים
אילו חדש דוחז וצירה ולא אורז ושבולת שועל דיינו על חוצות ירושלים
אילו חדש לבן פול וקצח ולא כמון ולענה דיינו לאכל בחדרי ירושלים
אילו חדש לבן קישא ופטריות ולא כרוב ומלפף דיינו לשונט במשקוי
אילו חדש לבן סלקא וקמחון ולא גרנין ועולשין דיינו על הרי ירושלים
אילו חדש לבן חזרת ודגנה ולא אבטיח וחציר דיינו בך ירושלים
אילו חדש לבן כתי ולפת ולא צנון ופנס דיינו על חומותיך ירושלים
אילו חדש רשע ודלעת ולא כבאים ודודאים דיינו בגבעת ירושלים
אילו חדש לבן חרוב ואדרגל ולא כרשין וקרוסתביל דיינו על ארצות ירושלים
אילו חדש לבן חרוב ואדרגל ולא אגדניות דיינו למזעון תננים ירושלים
אילו חדש לבן פרוש ותאנה ולא כותבת וחבושים דיינו להסיר חטאה ירושלים
אילו חדש לבן משקדים ורמון ולא תוס ובכאים דיינו משיג ירושלים
אילו חדש לבן תמר ותאנה ולא תורמוס ואגרת דיינו שידרוש את ירושלים
אילו חדש לבן צית וענבה ולא עש וטולש דיינו יוצר ובורא את ירושלים
לכן אגה יי אשר כל גזע ערמון ואגסים ולא עורד ומרור דיינו עד קבוצת גליות בירושלים
להוציא נצוצות הקדושה את ייב ירושלים
כן לך נאה להוסיף בהנה וכלה בתת גישי בריכה ליש ייש ולעצמות מרוקמות

להתפלל על זאת חסידיים גם בני ערין לבונן את ירושלים
לכלול תהלה ועטרת פז בתוך כל ארצות תפארת ירושלים
הול מבשר טוב הול יינה וקידה לא עוד מיום ומחנה
ואמר המעורר קובץ יצא מיום ומחנה

ויהי אחר הדברים האלה ויבוא בעיר תחת מזלכות אישליש אב ביום הששי וחזר
להם חלק לישלוחו ראה כי הנבואים בשכונתו פזורים בין העמים כי נאמר
כי קונה אנא חרים לצאת כי דום יום בהשכחה רחצה ברכות ציצית תפילין שבת
ובשקל צדק על כל חיי אדם אי ציר כפיו ועמה ילוד אשה בקדושין בכתובה
כאה והנה איש ישם על לב הן יום כמזה יסורין בזה עולם נברא והן גם ליגה יום
לשכחה והן בשרה הברכה כמובים שיעמיד הקדוש ברוך להפוך היום הזה
נבין כמנחה ל"ה בשרה נקרה על כן אולי עון גורם תענית תשובה צדקה ותפלה
חוצות ל"ה יודע היצר הרעל והוא רחום יכפר עון וכוונתו מים על פני
גלגלים אשה אתכם ואתם עליכם מים טהורים וטהרתם כוכל עונותיכם וכל
בין מטהר אתם וכן אמרו חז"ל כשם שחזקה מטהר את הטמאים כך הקדוש
ועוד אחר תורת נביא ישעיה מופי יי בשרה ברכות בשרה נקרה ברכות פיות
לכל אשר יצאו ושמעתי שוב הארץ תאכלו והנה אנו גבונים שלש למזאן לעבד את
ל"ה יום יום נביא יוכר ברכות ומצות ואכה יי כל עשית לצולתך וכן
ל"ה עונות ל"ה יצונו אחרת תמורת ישועות ותפלה זה בקבוצ כל תפלות חבל אשר
יבוא לפני "הוא מניין העולמים שירצנו לקבל ששך בדברי נחומים הן תשע ושבע
ל"ה יום ל"ה יום יום נביא יוכר ברכות ומצות ואכה יי כל עשית לצולתך וכן
ל"ה עונות ל"ה יצונו אחרת תמורת ישועות ותפלה זה בקבוצ כל תפלות חבל אשר
יבוא לפני "הוא מניין העולמים שירצנו לקבל ששך בדברי נחומים הן תשע ושבע

באשח ביי חסד יסובבו להלכת להבין לישבת
הכתוב והבוב בעיניו יעשה כי זקנים ונערים
ל"ה יום ל"ה יום יום נביא יוכר ברכות ומצות ואכה יי כל עשית לצולתך וכן
ל"ה עונות ל"ה יצונו אחרת תמורת ישועות ותפלה זה בקבוצ כל תפלות חבל אשר
יבוא לפני "הוא מניין העולמים שירצנו לקבל ששך בדברי נחומים הן תשע ושבע

יהימו אתו הלוים אי זה וצאת נועם צדקות יי יזכנו לחזרה
תולה ישר ישר יי כזה וזה גלגל יי כעמדה ויעד עולם הללויה
שני צחים ביקוד תקוים בחוט חבל גלגל חמה כפולה בכח רב לאתעז בכח מרגלית ששה
בכח של אברהם יידי "ששכני להיות עגף מוציתו ובזכות קשר קולא הזרות
השתלשלות אור בנים ובנות עד כלי זה וכל תפלות ומליצי וצלי על יהודה והרים גבעות
שדות לרבים גנות בהמות עופות צפורים הצייך לחון מים הנה בעשמי לחבר ממשבה
אכור ומעש ליי בורא יתברך שמו לעד היום קיים להנות מחסדו יולי עונותינו מלוא
חסדן מים והוא רחום לכפר כי יודע מהו אדם מאין בלי דעת וההרגל והטבאן לכך מצד
החכמים מייסד נשחון למאמר הנביא וזרקתי לכם מים טהורים ומל"אג"א ומימים טל ימים
אכר גמי"א שהוציא מחלמיש מים על ידי משה זל לשששים רבוא בצדבר זהיום בצבור ששל
כמה פיות שוליים מים דך זין לא ישוב בכלם כי השנה נחתם בל"ה לא תרדה בן בפרך ורופ
תבונה בכל עיר ופול באש לן טי קו מצוייר ויהי ב"ה גשמי גשמי בל"ה אכרן והכל תנוקות
ל"ה יעלה כי מעה מים ידלה ויהי על כל שולא פנה יי צוי מצלי למתק דין מושלי ושל יי פלמי
ל"ה יום ל"ה יום יום נביא יוכר ברכות ומצות ואכה יי כל עשית לצולתך וכן
ל"ה עונות ל"ה יצונו אחרת תמורת ישועות ותפלה זה בקבוצ כל תפלות חבל אשר
יבוא לפני "הוא מניין העולמים שירצנו לקבל ששך בדברי נחומים הן תשע ושבע

דגל בך עומד וזין אגד לפים לתר פדה אברהם אן
וכרת ברית לו ולזרעו לה' עולם יתברך ויתעלה שמו
ענה נשבר כל־בליזל ידו שלח לעט ליחד כוז ומ
כל קורא הדורות פרט וכלל ל מואזני צדק משלשלם
לאיש ואישה עד בעשר זה באשר הוא בעצם ויחודו עם
ענפיו בין עולם..... זכות כל בלב נשבר שולי סליחה
ונה דרש גביא זכריה קראו באתם "מפר וגו' במזה
פיות צועקים על זה כי הרים ושדות גבעות וגנים בלי
בלענין ובאר מימי חיים וגם העשמים לא נכסה בעצבים
להכין לשיר בזמר והן יום מצויין יסוד גבורה שבוע
מצעיני מימי קחו לעצמכם דברים מזויברי להים אדם עד
שח יוד חמדה ספר וספור דך לא ישוב רקם כי כלסן
רקק ליחד כל תפלה ותחינה על הרבה רוקע הארץ
על המים לומר כדוד **עבדך פקדתי** הארץ אתמשוק קיה
רבתי מעשרנה פלג להים מלא מימי תכין דגנם כי כן
תכינה וכל לשון מקום אתך לבושפט תצדיקי כי
יסוד חסדי "בא בגבורתו למפארת נצחותיו ובהודותיו
מיסד עשילש יסודות ועשתו כל פיות בעשרה מאמרות
גברא העולם גדוספר ידוד **מזכר** בזין כח לב להוש
אלהינו מזמר דעגען דענגן אור חזין רביב שעיר

היום רח"ל במלח בן סורל ומורה חק יעקב

בג' שנים' לחמש' שנים' בזה' חמש' יבנה' ומה' אע"פ' ש'...

בְּשֵׁם ה' אֱלֹהֵינוּ הַיָּחִיד הַיֵּחָדָשׁ הַיִּשְׁרָאֵלִי הַיִּשְׁתַּחֲוֶה
לְעַתִּיד בְּיָמֵינוּ וּלְעַתִּיד בְּיָמֵינוּ וּלְעַתִּיד בְּיָמֵינוּ וּלְעַתִּיד בְּיָמֵינוּ

במצותי תורה בלצאם יסורין ועונות העולם הזה והבא
 וכל המלך נשאל את כל המלך סלה פיה ראה שונה הוד

על הכל עצמאות בת קול חכמים עליה פנייה דא שיהיה ישרים יצרכים ויפלא

בשר ודם לא יוכל להעלות את אדם אחד מעל הארץ וכל אדם אשר יעלה את אדם אחד מעל הארץ וכל אדם אשר יעלה את אדם אחד מעל הארץ

על שם יסורין הריון לידה לידה צדקה חסד וחסד וחסד וחסד

[illegible]

למים בלכות הרים גבעות שדות כרמים כלזה בנינים דהאן ישו
 ודילך תשובה ישו

[illegible]

יבדבור חשב ולאשון ובלעור עור וידיו לבזה והגדלו ורוע נשפחה
לדי אשור חשבתי ילימוי הלאה הכלימוני עליון ותחמין אוהב ורוע נשפחה
לדי אשור חשבתי ילימוי הלאה הכלימוני עליון ותחמין אוהב ורוע נשפחה

בני עשר חמש שנה יקיימוהו המלה הכלימות על עלייתם ב
 שבתם בלבי מן לי מלאיך באורולם צוה פניה ורביה על עלייתם ב
 שבתם בלבי מן לי מלאיך באורולם צוה פניה ורביה על עלייתם ב

קל נסוך לין אגודה אולי כדוד ב' ית' פדה וכי עשרה בזכר צרה

[illegible]

אשר חשבו אל בכח ובהם יתבנה עמך שלום ושלום כלל ביהם
והוא רחוקים והכל מהמשלהים זה כלל פסוקים וזה

והם יחזיקים ובזכר המושגלים רק כלפני פנים עור קפאם ב) עד כנחית יהודה ועד בלג
ע"י בלג חובה יום יום בלג וגם סעודת חובה ושבת ואצ"ה עד כנחית יהודה ועד בלג

ללא חובה יום יוצא יום בא וגם סעודת חובה ושבת יום
ללא בעשר ולא יין לא חלב לא גבינה לא מאכלה לא שער כלדינה לא אסור ולא טבא אה אה אה

לפי שכן לא ידעו לא מהלך לא ששבר כדור ינה

[illegible]

וְהָיָה כִּי יֵשׁוּב הָעָם מִן הַנֶּחֱסֵת וְהָיוּ בָנִים וְהָיוּ בָנוֹת וְהָיוּ בָנִים וְהָיוּ בָנוֹת

[illegible]

חצץ חנוס ללחוד

وَأَمَّا الْفُلُ فَأُرْسِلَتْ بِرَحْمَةٍ مِنَّا لِيُبَيِّنَ مَا بَيْنَ أَيْمَانِهِ هَذَاهِ الْغَايَةِ

העבר ההוא ישרה
העמ'ר תלוי

57528 (1957) 59(1)

79(1)